novobydžovský ZPRAVODAJ

Ročník XXIV.
22. prosince 1997

Dvojčíslo
5-6

Z jednání zastupitelstva ✶ Popelnice v roce 1998 ✶ Trhy na náměstí ✶ Bydlení v DPS „DUHA" ✶ Úsek sociálních věcí ✶ Základní umělecká škola ✶ Několik informací z činnosti nadace DIVADLO ✶ Policie hlásí ✶ Klub rodičů a dětí při městské knihovně ✶ VIVAT 130. MERENDA! ✶ Místní výročí v roce 1998 ✶ Perspektivy novobydžovské nemocnice ✶ Hokejová sezóna 1997—1998 zahájena ✶ Ohlédnutí tenisových žáků ✶ Ze života Sokola ✶ SERIÁLY Zd. Smutného a Ing. J. Provazníka ✶ Kaktusy a kaktusáři ✶ Česká spořitelna studentům a jejich rodičům ✶ Nabídka výhodného pojištění ✶ Inzerce ✶ Z naší matriky

NA KONCI ROKU 1997...

Tak už jsou tady zase Vánoce! Tímto provoláním nebo údivem konstatujeme, že je tu opět konec roku. Je to období, kdy většina z nás nakupuje dárky pro nejbližší. Je to i období, kdy se poohlížíme a hodnotíme svá předsevzetí. Jaký tedy byl rok 1997?

Průvodním znakem právě uplynulého roku byla nervozita a nejistota pramenící ze zhoršující se hospodářské situace ve státě. Vládní opatření vyplývající z naší ekonomiky — (známé balíčky - nikoli vánoční) se nepříjemným způsobem dotkla i nás, tedy i rozpočtu města.

Občané zatížení každodenními starostmi mají pramálo pochopení pro dnešní hašteření našich špičkových politiků, faktem ovšem zůstává, že „prošustrované" milióny chybějí prakticky všude. Přestože jsem členem ODS, nikdy u mne nestálo na prvním místě osobní blaho nebo stranický prospěch. Snažil jsem se ve spolupráci s členy zastupitelstva naplňovat úkoly a předsevzetí, která jsme si stanovili na počátku letošního roku. Pro vaši představu uvádíme přehled investičních akcí, z nichž některé přecházely z minulého období.

Byla dokončena výstavba vodovodu ve Skochovicích, v letošním roce šlo především o dobudování rozvodné sítě. Bylo profinancováno 3.860.000 Kč, z toho státní dotace činila 1.000.038 Kč. Výstavbu prováděla firma ing. Bareše z Kosic. Dále byla dokončena rekonstrukce mateřské školy v Palackého ulici (prostor kuchyně s jídelním výtahem), a to v částce 2.000.000 Kč. Stavbu prováděla firma Stavitelství Chlad. V tomto objektu byla zrealizována plynová kotelna firmou PAKL nákladem 670.000 Kč. V letošním roce pokročily dle finančních možností města práce na rekonstrukci budovy ZUŠ. Práce prováděla firma MEDIS Holding a v letošním roce bylo prostavěno 2.730.000 Kč.

Mezi nově započaté akce v letošním roce patří první etapa rekonstrukce Masarykova náměstí, výměna veškerých sítí a veřejného osvětlení a povrchu chodníků v jižní části náměstí. Práce provádějí Silnice Nový Bydžov a.s. a Elektrozávod Langr - Vaníček. V současné době je prostavěno 1.461.055 Kč.

V havarijním stavu byly silnice v ulicích Na Staré Cidlině, Na Bělidle a Osecká, které byly zrekonstruovány firmou Silnice a.s. v celkové částce 3.500.000 Kč. V průběhu rekonstrukce ulice Na Staré Cidlině se na zemních pracích podílely Technické služby a finančně firma BŘEMUS.

Na opravy a rekonstrukce historických objektů jsme v maximální míře

Pokračování na s. 2

Dokončení ze s. 1

využili prostředků poskytovaných Ministerstvem kultury v rámci Programu regenerace městské památkové zóny. Šlo o tyto akce:

1. Socha Sv. Jana Nepomuckého - restaurování sochy
   vlastník - město 27.000 Kč
   příspěvek MK 25.000 Kč
   52.000 Kč
   dodavatel: RaR s.r.o., Riegrova 344, Dvůr Králové n. L.
2. Židovský hřbitov - pokračování obnovy ohradní zdi
   vlastník - žid. náb. obec 60.000 Kč
   město 106.000 Kč
   příspěvek MK 370.000 Kč
   536.000 Kč
   dodavatel: Navrátil Jan - stavební práce, Raisova 192, Nový Bydžov.
3. Kostel Sv. Vavřince - oprava krovu, klempířských prvků, výměna střešní krytiny
   vlastník - církev římsko-katolická 67.500 Kč
   město 134.500 Kč
   příspěvek MK 470.000 Kč
   672.000 Kč
   dodavatel: Lestav s.r.o., Dvůr Králové n. L.
4. Kostel Sv. Jakuba - elektroinstalace, oprava truhlářských výrobků, vnitřní omítky
   město 630.000 Kč
   příspěvek MK 630.000 Kč
   1.260.000 Kč
   dodavatel: Medis Holding a.s., Janáčkova 1246, Hradec Králové; Soukromé truhlářství, Smetanova 1215, Nový Bydžov; Langr a Vaníček Elektrozávod, ČSA 7, Nový Bydžov.

V rámci údržby a obnovy bytového fondu stojí za zmínku tyto akce:

Plynofikace kotelny bytového domu v Ezopově ulici - havarijní stav původní uhelné kotelny.
Firma Pakl Nový Bydžov 650.000 Kč

Výměna oken Dukelská 1409, U plovárny 1410 - havarijní stav oken.
Fa P. Bílek Zachrašťany 250.000 Kč

Generální oprava střechy Fučíkova ulice 903—4 - havarijní stav střešní krytiny, nové izolace proti vlhkosti a vodě.
Firma pokrývačství
Šmidrkal Mil. N. Bydžov 100.000 Kč

Plynofikace kotelny Dukelská 1133 - havarijní stav původní uhelné kotelny.
Firma PAKL N. Bydžov 600.000 Kč

Plynofikace městských domů - rozvody ve společných částech domu a přípojky. 150.000 Kč

Můžeme zodpovědně prohlásit, že úkol stanovený městským zastupitelstvem zplynofikovat město do konce roku 1997 byl splněn, navíc byla provedena plynofikace městské části Zábědov a integrované obce Vysočany. Dále byly vytvořeny podmínky pro možnost plynofikace integrovaných obcí Skochovice, Stará a Nová Skřeněř. Celkově bylo v letošním roce proinvestováno na plynofikaci a obnovu povrchů 1.950.000 Kč.

Pro úplnost uvádíme ještě přehled o příjmech obce z prodeje majetku obce v letošním roce. Obec Nový Bydžov v letošním roce vytvořila z odprodejů nemovitostí příjmy v celkové výši 5.471.465 Kč. Jejich podstatnou část ve výši 3.443.798 Kč tvoří příjmy z odprodejů 24 bytů. Odprodány byly byty v domech čp. 893, 894, 895, 896, 897 ve Fučíkově ulici, čp. 681 v Klicperově ulici a čp. 1172 v Husově ulici. Dalším velkým příjmem byl příjem z odprodeje domu čp. 599 a 600 v Novém Bydžově (bývalá restaurace U Anděla). Z dalších větších příjmů můžeme ještě vyzvednout odprodej tří pozemků na Metličanech, z nichž dva budou sloužit k výstavbě rodinných domků a jeden pro účely výstavby provozovny s bytovou jednotkou. Přestože jsme v letošním roce dali do užívání našim občanům celkově 47 bytů, a to v penzionu DUHA ve Fučíkově ulici čp. 30 a v bytovém domě v Korneliově ulici 17 bytů, nejsme spokojeni s celkovou bytovou situací ve městě. Smutným konstatováním je fakt, že město se zájemci o bydlení nedokázalo využít státní dotace na podporu nájemního bydlení v celkové výši 6.400.000 Kč. Celková částka na výstavbu dvacetibytového domu představuje cca 20 miliónů Kč. Městské zastupitelstvo odsouhlasilo způsob financování tohoto projektu, který spočíval ve sdružení finančních prostředků skládajících se ze státní dotace, příspěvku města a budoucích nájemníků. V tomto případě finanční prostředky města byly omezeny částkou cca 2,5—3 milióny Kč. Tato částka měla být využita na financování projektové dokumentace a vybudování inženýrských sítí. Zbývající část projektu měla být hrazena z prostředků budoucích nájemníků. Bohužel, přes veškeré úsilí se nepodařilo tyto prostředky shromáždit. Je to dáno tím, že úroveň příjmů především mladých rodin, které potřebují střechu nad hlavou, nedosahují potřebné výše.

V příštím roce se zaměříme především na dokončení rekonstrukce ZUŠ a Masarykova náměstí. Tímto pokládáme „inventuru" naší činnosti v letošním roce za úplnou a přejeme všem našim občanům příjemné prožití vánočních svátků a hodně štěstí a zdraví do nového roku.

Ing. Pavel Louda

Masarykovo náměstí bude mít nové chodníky a osvětlení *Foto J. Prokop*

Z jednání zastupitelstva

Zasedání městského zastupitelstva ze dne 8. října 1997 v první části jednání schválilo několik odprodejů — pozemku parc. č. 2260/1 o výměře 1342 m² za 171.670 Kč manželům Mockovým, pozemku stp. č. 207/1 o výměře 77 m² za 17.407 Kč paní E. Svobodové, ideální čtvrtiny domu čp. 587 s pozemky za 70 tisíc Kč panu J. Boučkovi, pozemku parc. č. 1400/4 o výměře 2113 m² za 184.255 Kč obci Králíky, bytu čp. 895/1 včetně spoluvlastnického podílu na budově čp. 895 a pozemku stp. č. 1351 za 210 tisíc Kč paní I. Fialové. Zastupitelstvo dále schválilo na žádost manželů Krškových zrušení předkupního práva obce Nový Bydžov na pozemek parc. č. 1913/10.

V další části byly schváleny následující projednávané body: navrhované dílčí úpravy rozpočtu na rok 1997, sdružení finančních prostředků na plynofikaci Skochovic, Staré a Nové Skřeněře, vrácení dotace na výstavbu bytových jednotek Ministerstvu financí pro konečný nezájem občanů o výstavbu bytů za stanovených finančních podmínek. Zastupitelstvo však neschválilo zřízení zástavního práva na městské lesy a bytový dům v Korneliově ulici, které požadovala Raiffeis-

enbanka na úvěr městu ve výši 10 miliónů korun.

Na základě dalších jednání s Raiffeisenbankou se podařilo dům v Korneliově ulici z uvedené zástavy vyjmout a takto dohodnutou zástavu mimořádné zasedání městského zastupitelstva dne 22. října schválilo. Zde byl také schválen odprodej akcií Východočeské energetiky a.s. v počtu 4 940 ks a akcií Východočeské plynárenské a.s. v počtu 1 918 ks za podmínek, že za jednu akcii město obdrží nejméně 1.850 Kč a že budou využity alespoň dvě nabídky na odprodej. Zastupitelstvo dále schválilo správu akcií města firmou KTP Quantum a.s. Náchod s tím, že ze správy byly vyjmuty akcie Vodovodů a kanalizací Hradec Králové, Východočeské energetiky a.s. a Východočeské plynárenské a.s.

Poslední zasedání zastupitelstva se konalo 10. prosince. Z rozsáhlého programu jednání uvádíme nejprve několik dalších odprodejů z majetku města — bytu čp. 895/3 včetně spoluvlastnického podílu na budově čp. 895 a pozemku stp. č. 1351 za 341 tisíc Kč manželům Juričovým, pozemků par. č. 2252/1 o výměře 2661 m² a parc. č. 2257/1 o výměře 653 m² a stp. č. 1624 o výměře 392 m² za 448.620 Kč s poplatky manželům Novákovým na výstavbu autodílny a bytu, budovy bývalé mléčnice ve Skochovicích za 20 tisíc Kč manželům Ouzkým. Zastupitelstvo dále schválilo, aby pozemky ve Fučíkově ulici u domů čp. 893 a 894 byly odprodány jako zahrádky za cenu 160 Kč za m² a poplatky vlastníkům bytů v těchto domech. Schválen byl i odprodej 832 ks akcií a.s. Tanex Plasty firmě DKÚ a.s. za cenu 250 Kč za 1 akcii — v celkové částce 208 tisíc Kč.

Po projednání členové zastupitelstva schválili návrh dílčích úprav v rozpočtu, zřizovací listinu Kulturního klubu MEKKA, změnu zřizovací listiny Základní školy v Karlově ulici a základní ustanovení smlouvy o výpůjčce Jiráskova divadla nadaci Divadlo. Zastupitelstvo se také seznámilo s činností jednotlivých komisí.

J. P.

POPELNICE V ROCE 1998

V květnu letošního roku byl nydán nový zákon o odpadech (č. 125/1997 Sb.) s účinností od 1. 1. 1998. Zákon jasněji než předchozí formuluje pravomoc obcí, kterou váže na vydávání obecně závazné vyhlášky v samostatné působnosti obce. Do prosince však nebyly vydány prováděcí předpisy k tomuto zákonu, takže bylo zbrzděno i vydání městské vyhlášky.

Co tedy nový zákon a připravovaná vyhláška pro nás znamená? Zákon vychází ze skutečnosti, že odpady produkuje každý a také každý je zodpovědný za jejich správnou lividaci. Město stanoví pro občany závazně systém sběru komunálního odpadu. Vytříděný odpad (sklo, papír, plasty) budou občané ukládat do barevných označených nádob na určených stanovištích a na třídící místa. Počet stanovišť pro tříděný odpad se v příštím roce značně rozroste. Nebezpečný odpad budou občané povinně odvádět do sběrného dvora nebo odevzdávat při organizovaném sběru. Ostatní odpad budou občané nadále ukládat do popelnic.

A cena? I zde dochází ke změně. Občan zaplatí městu paušální poplatek na osobu + poplatek za popelnici. Aby byl systém co nejspravedlivější, bude MěÚ zapojení občanů sledovat podle evidence obyvatel. Dále připravujeme pro občany možnost pohodlnější úhrady plateb přes inkaso. Během ledna budou domácnosti podrobně informovány.

Podnikatelé budou mít možnost se do systému zapojit smluvně.

Zákon lépe pamatuje na ty, co nezaplatí — budou muset prokazovat uložení a zneškodnění odpadu, který vyprodukovali (statistický průměr je cca 220 kg komunálního odpadu na osobu a rok). Porušení vyhlášky lze pak sankcionovat, a to do výše 10.000 Kč občana a do výše 20.000 Kč podnikatele.

Ing. Marcela Česáková,
tajemník MěÚ

Rozhodnutím rady ze dne 17. prosince 1997 byly stanoveny tyto ceny za svoz a likvidaci komunálního odpadu:

1) pro podnikatele (původce odpadu) 1 100 Kč za popelnici za rok
2) pro občany paušální poplatek za popelnici 434 Kč + částka na 1 osobu 84 Kč

Počet osob v domácnosti	Tabulka cen:	Celkem
1	434 + 84	518 Kč
2	434 + 168	602 Kč
3	434 + 252	686 Kč
4	434 + 336	770 Kč
5	434 + 420	854 Kč

TRHY NA NÁMĚSTÍ

Novobydžovské trhy na náměstí mají dávnou tradici. V letošním roce městské zastupitelstvo ve vyhlášce o místních poplatcích schválilo možnost obnovy trhů na náměstí, a tak se od října mohli občané v pravidelných pátečních intervalech s trhy setkávat. Mnozí občané pak začátkem listopadu nespokojeně kvitovali jejich zrušení.

Hlavním důvodem ukončení trhů bylo předání náměstí stavební firmě v souvislosti s rekonstrukcí náměstí. V této době vypádřili svoji nespokojenost místní obchodníci, kteří podali na městskou radu žádost o zrušení těchto trhů. Důvodem jejich žádosti bylo snížení jejich tržeb, obava o zboží, které by jim v této souvislosti mohlo zůstat v předvánočně naplněných skladech, a také starost o naše spoluobčany, kteří na trzích nakupují nekvalitní a někdy i předražené zboží bez možnosti pozdější reklamace. Pádným argumentem pro jejich žádost bylo i to, že jsou to právě oni, kteří plní ze svých daní městskou pokladnu, kdežto trhovci si daně odvážejí do svých bydlišť. Tolik obchodníci.

A co občané, kterým nikdo nechce upřít právo se svobodně rozhodnout, za co a kde vydají obsah své peněženky? Záleží především na nich, zda vyjádří svůj názor na existenci trhů a poskytnou tím radě podklady pro rozhodnutí, co s trhy v příštím roce.

Zbývá ještě dodat, že náměty a připomínky k Městskému úřadu, radě i zastupitelstvu mohou občané adresovat mimo jiné prostřednictvím schránky v průjezdu radnice.

Ing. Marcela Česáková,
tajemník MěÚ

BYDLENÍ V DPS „DUHA"

V letošním roce byl krásný dům v blízkosti sokolovny dokončen — po úsilí trvajícím od roku 1993 a po vynaložení nemalých prostředků ze státní dotace, dotace Okresního úřadu v Hradci Králové i z prostředků města. Na dokončení si město muselo vzít úvěr 5 mil. Kč. Dům je v majetku města a o pronájmech bytových a nebytových prostor a o výši nájemného rozhoduje městská rada. V letošním dubnu nastalo stěhování a 30 útulných bytů bylo obsazeno. Byty jsou prostorné, komfortní. V domě sídlí pečovatelky Centra sociální pomoci, je zde zřízena domovinka, společenská místnost. O byt zde žádali důchodci, ale příležitost získat nájemní bydlení měli i další potřební spoluobčané vyžadující služby pečovatelek.

A cena bydlení? Již v říjnu loňského roku rozhodla městská rada, že využije v těchto nadstandartních bytech věcně usměrňované nájemné, a to dvojnásobné základní nájemné (dle vyhlášky č. 176/1993 Sb. může být toto nájemné až trojnásobné). Na druhou stranu město hradí ze svých prostředků úklid společných prostor. K tomu je třeba podotknout, že při výpočtu nájemného násobíme nájemné bez zařizovacích předmětů. To znamená, že pro byt v DPS 1+1 o výměře cca 41 m^2 je základní nájemné 680 Kč, ale nájemník zaplatí 1.100 Kč. U bytu 2+1 o výměře cca 64 m^2 je základní nájemné 962 Kč a nájemník zaplatí 1.638 Kč. Uvedená výše nájemného je průměrná — ve výměrech bytů jsou malé rozdíly. Pro doplnění ještě uvedu, že výše základního nájemného je dále závislá na velikosti města (Nový Bydžov spadá do nejnižšího pásma do 10 tisíc obyvatel). S požadavkem dvojnásobného nájemného byli seznámeni všichni zájemci o bydlení v DPS „DUHA" a celkově vyšší náklady na bydlení (vytápění plynem) byly vždy zdůrazněny při uzavírání nájemních smluv.

Jelikož je DPS „DUHA" obsazen důchodci, kteří obecně patří mezi sociálně slabší skupinu obyvatelstva, obrátili se obyvatelé domu na městskou radu se žádostí o snížení nájemného. Rada jejich žádost neschválila, ale záležitost byla dále předána sociálnímu oddělení Městského úřadu a sociálně-zdravotní komisi k prošetření. Sociální pracovnice předložila tato zjištění: v této souvislosti mohou občané žádat o několik sociálních dávek:

- sociální příspěvek na bydlení (max. příjem 4.256,—, u dvojice 7.518,—);
- sociální příspěvek k vyrovnání zvýšení nájemného (max. příjem 4.864, u dvojice 8.592,—);
- dorovnání do hranice sociální potřebnosti.

Dále sociální pracovnice šetřila u 6 nájemců s jejich souhlasem jejich příjmy a výdaje, ale ani v jednom případě nebyl zjištěn nárok na žádnou sociální dávku. Na základě všech uvedených podkladů došla i sociálně-zdravotní komise k závěru nedoporučit městské radě snížení nájemného v DPS „DUHA".

Závěrem jen tolik, že náklady na bydlení v posledních letech prudce stoupají všem — nejen nájem, ale i další výdaje (voda, plyn, elektřina) a i takové, které se většinou neberou v úvahu (např. pojištění). A nám všem nezbývá, než se s tím vyrovnat.

Ing. Marcela Česáková,
tajemník MěÚ

Naše maminka, babička a prababička, paní MARIE ŠIROVÁ, bytem Nový Bydžov, Revoluční 682, se 14. 10. 1997 dožila devadesáti let, která prožila ve svém rodném městě Novém Bydžově.

Chtěly bychom touto cestou poděkovat MěÚ Nový Bydžov za dárek a blahopřání, jakož i všem spoluobčanům, kteří si na ni vzpomněli a stále vzpomínají.

Ze všech dárků a blahopřání měla maminka velkou radost, ale její zdravotní stav jí nedovolil, aby sama osobně poděkovala.

Proto tak činíme my - dcery

Alena a Libuše

Děkujeme.

JANA PILAŘOVÁ, Revoluční 196, Nový Bydžov, děkuje pracovnicím MěÚ v Novém Bydžově, zvláště paní Kohoutové a paní zástupkyni ředitele ZUŠ v Novém Bydžově Mgr. Ludmile Horové za pomoc a pochopení v tísnivé situaci během léčby a po návratu z nemocnice, též zaměstnancům chirurgie v Novém Bydžově za jejich svědomitou práci a péči.

Úsek sociálních věcí

Sociální péčí zajišťuje stát pomoc občanům, jejichž potřeby nejsou dostatečně zabezpečeny příjmy z pracovní činnosti, dávkami důchodového nebo nemocenského zabezpečení, popřípadě jinými příjmy, a občanům, kteří ji potřebují vzhledem ke svému zdravotnímu stavu nebo věku, anebo kteří bez pomoci společnosti nemohou překonat obtížnou životní situaci nebo nepříznivé životní poměry.

Sociální péče zahrnuje zejména péči o:

a) rodinu a děti,
b) občany těžce zdravotně postižené,
c) staré občany,
d) občany, kteří potřebují zvláštní pomoc,
e) občany společensky nepřizpůsobené.

Sociální péče je poskytována občanům prostřednictvím pověřených obecních úřadů.

Městský úřad Nový Bydžov - sociální úsek má tzv. přenesenou působnost, a proto poskytuje sociální péči dle platných právních předpisů nejen občanům Nového Bydžova, ale i občanům spadajícím do sociálního obvodu tohoto úseku.

Sociální úsek poskytuje dávky sociální péče:

— opakované peněžité dávky,
— jednorázové peněžité dávky,
— věcné dávky,
— příspěvek při péči o blízkou a jinou osobu.

Převážná část uvedených dávek je podmíněna sociální potřebností žadatelů.

Jednou z dalších činností úseku sociálních věcí je navrhování obsazení domů s pečovatelskou službou. Tato činnost probíhá ve spolupráci se sociálně zdravotní komisí.

V současné době máme v našem městě tři budovy, které slouží k těmto účelům. Jedná se o DPS v ul. Karla IV., o DPS v ul. U Památníku a nově vybudovaný DPS v ul. Julia Fučíka.

Služby v těchto domech zajišťuje Centrum sociální pomoci a služeb Hradec Králové.

Město Nový Bydžov nezapomíná ani v letošním předvánočním období na občany, kteří jsou umístěni v domovech důchodců — Hradec Králové, Nechanice a Humburky, kdy jim bude opět předána pozornost při osobní návštěvě pracovnic sociálního úseku.

Upozornění občanům:
Od 1. 1. 1998 nabývá účinnosti Nařízení vlády č. 165/97 Sb. o vyplácení jednorázové náhrady ke zmírnění některých křivd způsobených komunistickým režimem.
Předběžné informace poskytne sociální úsek MěÚ Nový Bydžov.

Pracovnice soc. úseku
MěÚ Nový Bydžov

Základní umělecká škola

Základní umělecká škola se stane součástí Základní školy Nový Bydžov, Karlova ulice. Rada městského zastupitelstva doporučila městskému zastupitelstvu schválit tento návrh. Důvod je pochopitelný. Rekonstrukce budovy ZUŠ si vyžádala značný finanční obnos, který se podařilo MěÚ získat pouze pod podmínkou, že tato budova bude sloužit rovněž základnímu školství. Stát by peníze neuvolnil, kdyby tato budova sloužila pouze pro účely Základní umělecké školy, která patří do tzv. nadstandartu. V současné ekonomické situaci, ve které se náš stát nachází, možnost, že by se peníze získaly jen pro účely ZUŠ, není žádná.

Základní škola Karlova v průběhu roku předložila radě městského zastupitelstva návrh řešit svou svízelnou prostorovou situaci formou přístavby. Rozhodl opět ekonomický aspekt a návrh přístavby je v současné době nereálný. MěÚ ve snaze řešit alespoň částečně situaci školy rozhodl, že v budově ZUŠ budou umístěny tři třídy, aniž dojde k nejmenšímu omezení provozu ZUŠ. S tímto návrhem souhlasili ředitelé obou škol. Toto je důvod, proč ZUŠ se stane součástí právě ZŠ Karlova ul.

V průběhu roku 1998 v souladu s § 1, odst. 1 zákona č. 297 1994 Sb., o soustavě základních a středních škol, ve znění pozdějších předpisů, se může ZUŠ stát právnickou osobou, což tento zákon přímo ukládá. Organizačně nebylo v silách ZUŠ stát se právnickou osobou k 1. 1. 1998, proto se také jevilo nejvhodnější připojení k jinému právnímu subjektu. Pokud by ZUŠ zůstala nadále jako zálohová organizace, což by bylo i v rozporu se zákonem, muselo by město jako zřizovatel hradit veškeré mzdové náklady pracovníků ZUŠ. Toto byl další důvod výše uvedeného návrhu.

Uvádí-li někdo na veřejnosti důvody jiné, odlišné, jde o vědomé překrucování skutečnosti. Všichni, kteří jsou v této záležitosti zainteresováni, mají neoddiskutovatelnou snahu, aby ZUŠ ve své nové krásné budově zůstala zachována — a ne jak někteří rozšiřují zvěsti, že je zájem města ZUŠ likvidovat. Bylo by zcela nelogické, aby MěÚ rekonstruoval budovu s vnitřním uspořádáním pro potřeby ZUŠ a přitom měl úmysl zcela opačný.

Ředitel
ZŠ Nový Bydžov, Karlova ul.
Josef Verfl

Ředitel
ZUŠ Nový Bydžov
Jan Filip

NADACE DIVADLO NOVÝ BYDŽOV • 1996

NĚKOLIK INFORMACÍ Z ČINNOSTI NADACE

— Členové nadace v říjnu a listopadu provedli generální úklid divadla a připravili budovu na předání stavby.

— Probíhala jednání o projektové dokumentaci na divadelní techniku a v souvislosti s tím i výběrové řízení na dodavatele a povolení stavby.

— Po jednání s MěÚ Nový Bydžov byl schválen text smlouvy na pronájem budovy Jiráskova divadla nadaci Divadlo.

— Započala příprava III. divadelního plesu — předpokládaný termín v sobotu 14. března 1998 v Králíkách.

— Nadace vydala KALENDÁŘ STANISLAVA HUDEČKA — NOVÝ BYDŽOV (cena 150 Kč) a ALMANACH NADACE DIVADLO (cena 200 Kč).

Publikace lze zakoupit v Knihkupectví Globus na Masarykově náměstí v Novém Bydžově.

Výtěžek z prodeje bude věnován na dostavbu Jiráskova divadla.

St. Hudeček — Obraz minulosti — pekařství u Bukovských — jeden z listů barevných litografií z kalendáře na rok 1998

Policie hlásí

■ Pod pohrůžkou fyzického násilí a také přímo fyzickým násilím nutil P. I. svoji manželku a děti k poskytování drobných finančních částek, které používal pro svoji potřebu. Vyšetřovatelem mu bylo sděleno obvinění z trestného činu vydírání.

■ Maření výkonu úředního rozhodnutí se dopustil G. M., když policií bylo zjištěno, že v Novém Bydžově řídil motorové vozidlo zn. AUDI 80 nezpůsobilé k jízdě na pozemních komunikacích. Riskantní jízdou pak ohrožoval další účastníky silničního provozu. Uvedené vozidlo řídil, přestože mu byl jako neřidiči Správním orgánem DI vysloven zákaz činnosti řízení motorových vozidel.

■ Ve svém bytě F. M. fyzicky napadl svého souseda V. R. tak, že údery pěstí do obličejové části hlavy mu způsobil zranění, které si vyžádalo hospitalizaci po dobu dvaceti dnů. Je stíhán pro trestný čin ublížení na zdraví.

■ Šetřením policistů bylo zjištěno, že pachatel F. Z. z Pecky se na parkovišti před kulturním domem v obci Králíky nezjištěným způsobem dostal do uzamčeného auta, ze kterého pak odcizil tři bundy ku škodě tří poškozených. Bundy si uschoval v nedalekém okrasném stromkovém porostu, vrátil se zpět do vozidla, ve kterém byl také policií zadržen. Jeho jednání je kvalifikováno jako trestný čin krádeže vloupáním.

■ Vietnamský státní příslušník po vyháčkování okna vnikl do rodinného domku, kde odcizil různé oděvy ve dvou taškách, videopřehrávač a několik plechovek s pivem. Odcizené věci vynesl na dvůr, kde za použití násilí se vloupal do osobního auta, které si patřičně prohledal. Za svoje jednání se bude zodpovídat před soudem.

■ Pod vlivem alkoholu vyhrožoval v EDEN baru fyzickým napadením S. L. přítomným hostům, které následovně rovněž fyzicky napadl. Zpřevracel stoly a po příjezdu policejní hlídky jí rovněž vyhrožoval a slovně ji urážel. Jeho jednání je posuzováno jako výtržnictví a útok na veřejného činitele.

■ Obvinění z trestného činu zanedbání povinné výživy bylo sděleno V. F., který tuto svoji povinnost neplní. Do současné doby dluží na výživném nejméně 7.000,— Kč.

■ Koncem prázdnin oznámil na OOP Nový Bydžov poškozený V. M. krádež pánského horského jízdního kole v hodnotě přes 7.000,— Kč, které mu neznámý pachatel odcizil zpod schodiště v místě jeho bydliště. Jako pachatel byl v minulých dnech policií zjištěn Ch. J., u kterého bylo také jízdní kolo zajištěno.

■ Shora jmenovaný pachatel se dalších trestných činů dopustil tím, že se vloupal do restaurace U Stehlíků, kde se snažil vypáčit výherní hrací automaty. V šatně pro zaměstnance firmy PROKEŠ se vloupal do několika uzamčených skříněk, ze kterých odcizoval různé věci. Ve své trestné činnosti stále pokračoval, a proto v současné době je pro různorodou trestnou činnost vyšetřován ve vazbě.

■ Šetřením policistů bylo zjištěno, že pachatel H. L. si podal v Praze žádost o založení postžirového účtu (po jeho založení byl na něm finanční zůstatek 500,— Kč), ale podvodným způsobem jeho prostřednictvím na různých poštách okresů Hradec Králové, Nymburk a Praha vybíral různé výše tisícových částek, čímž vzniklá škoda dosáhla výše přes 125.000,— Kč. Pro trestné činy podvodu a zpronevěry je stíhán „bohužel" na svobodě.

■ Neplnění odvodní povinnosti se dopustil pachatel B. M., který převzal osobně písemnou formou povolávací rozkaz k odvodnímu řízení, vydaný OVS Hradec Králové. K řízení se nedostavil, ačkoliv mohl. Vzhledem k tomu, že za rozsáhlou majetkovou trestnou činnost byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 6 roků Okresním soudem v Jičíně, bude věc ve smyslu trestního řádu odložena.

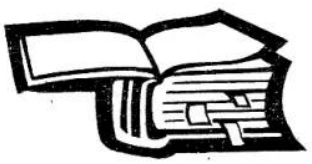
■ Šetřením policistů bylo zjištěno, že pachatel M. S. jako jednatel jedné společnosti z Nového Bydžova vybral z účtu částku 220.000,— Kč ke krytí závazků společnosti, přičemž si na svůj účet u banky uložil z této částky kolem 93.000,— Kč. V průběhu let 1995—96 ve třech případech uzavřel smlouvu o dílo a vyplatil v rozporu se stanovami společnosti M. E. odměnu ve výši přes 52.000,— Kč, M. S. částku 150.000,— Kč a B. R. 75.000,— Kč. Pro trestný čin zpronevěry a porušování povinnosti při správě cizího majetku je stíhán vyšetřovatelem. Hrozí mu trest odnětí svobody až na pět let.

O. M.

Klub rodičů a dětí při městské knihovně

V letošním roce vznikl při městské knihovně klub rodičů a dětí. Záměrem projektu bylo vytvořit v knihovně jedno z center kulturního života ve městě a nabídnout občanům kromě knih a informačních služeb i další aktivity — akce pro dospělé i děti, které by přinášely maximum společných zážitků, činností a informací pro obě sociální skupiny a přispěly tak k upevnění vzájemných vztahů v rodině.

Tento cyklus je určen především matkám na mateřské dovolené, ale i všem ostatním podle jejich zájmu.

Ve spolupráci se školami a kulturními zařízeními ve městě jsme připravili tyto akce.

* * *

Na první setkání jsme pozvali paní Františku Vorlovou z Klubu lidové tvorby v Hradci Králové, která vyprávěla u velikonočně vyzdobeného stolu o lidových zvycích, poradila dětem s výrobou rukodělných předmětů a výzdobou kraslic. Maminky si odnášely recept na ořechové rohlíčky, které měly možnost na místě ochutnat.

* * *

Druhé setkání členů Klubu rodičů a dětí bylo zaměřeno turisticky. Připravili jsme pro ně ve spolupráci s panem Jaroslavem Prokopem, ředitelem městského muzea, vlastivědnou vycházku Novým Bydžovem.

* * *

Představení divadélka Drak z Hradce Králové „Perníková chaloupka" bylo dalším programem Klubu rodičů a dětí. Rodiče si vyslechli přednášku Mgr. Věry Noskové „Osobnost dítěte".

* * *

Dne 17. 11. přijela mezi nás opět paní Františka Vorlová, tentokrát na setkání s vánoční tématikou. Ukázala dětem, jak si vyrobit vánoční výzdobu. Děti svými výrobky ozdobily v knihovně stromeček. Jako pozornost si domů odnesly vánočně vyzdobené perníčky.

* * *

Klub rodičů a dětí při městské knihovně uskutečnil poslední setkání v tomto roce dne 8. 12. 1997. Tématem tohoto setkání byla výroba dřevěných hraček s výtvarníky manžely Lhotákovými, autory televizních postaviček Jů a Hele.

Pracovnice knihovny

VIVAT 130. MERENDA!

My, členové výboru merendního, známo činíme všem,

že v roce příštím při oslavách 125. výročí gymnázia obnovena bude starodávná slavnost MERENDA STUDENTSKÁ, *naposledy v našem městě konaná v roce 1957.*

By čas Váš mohl být předem zařízen, už dnes Vám za nutné pokládáme sdělit, kdy volno sobě máte zvolit a do bran města vstoupit.

K volbě panímámy a pantáty merendy a k rejům majálesovým jste zváni na rynk městský už na 1. MÁJE.

Hlavní dny merendy a oslav gymnázia stanoveny byly na konec června.

V pátek 26. ČERVNA *už od hodiny osmé znovu rynk a radnice mládím ožijí a stanou se svědky převzetí praporu studentského od primase města, vystoupení panímámy a pantáty merendy i koncertování kapel. Pak až do hodiny patnácté studentstvo účastno bude všelikého sportovního klání, kde energii přebytečné notně žilou pustí. Čas další rozdělen bude rozmanitě - jedni holdovat mohou rytmu zvučných skupin hudebních, jiní zavzpomínají na života rychlý běh a odváté větry stříbrné. Závěr dne korunovat bude veselice merendní v sále sokolském při hudbě, tanci, zábavě i pití až do kuropění.*

V sobotu 27. ČERVNA *od hodiny deváté rynk městský patřit bude všem, kdo fandí recesím, šprýmům, legracím a taškařicím. Ani klání líté o švestkového krále tu chybět nebude a jedlík knedlíků největší - jak tradice merend velí - se dočká slavného korunování.*

S odezněním hodiny první po poledni vydá se od gymnázia průvod slavnostní městem a za hudby doprovodu a defilé mažoretek zamíří na rynk. Řeči slavnostní, pozdravy merendě a výročí gymnázia tu mnozí vysloví a hřeb pamětní merendy stotřicáté na žerď praporu přibit bude. Hudba doprovodí i další chvíle, než studenti bývalí a nynější i hosté slavnostní rozcházet se počnou.

Od navečera pak absolventi podle ročníků v Králíkách či na jiných místech smluvených se sejdou, kde při hudbě, tanci, vzpomínání i dobrém truňku hold svůj poslední merendě a gymnáziu vzdají.

Po dny oba v čas stanovený dveře gymnázia, muzea i věže kostelní všem zájemcům budou otevřeny.

Mnohé z napsaného ještě dozná změn i doplňků, ale o tom všem podáme Vám příště další zprávy.

VIVAT 130. MERENDA *v roce 1998, pokračovatelka prvních merend od poloviny století osmnáctého a merend novějších z let 1888, 1895, 1921, 1928, 1934, 1946 a 1957!*

VÝBOR MERENDNÍ

Dáno v královském věnném a krajském městě Novém Bydžově na den sv. Daniela Léta Páně tisícího devítistého devadesátého sedmého.

MÍSTNÍ VÝROČÍ V ROCE 1998

10. 1. 1888	— založeno muzeum, umístěné nejprve v zasedací síni městské radnice	— 110 let
1. 3. 1873	— podepsali zástupci města zřizovací listinu čtyřtřídního reálného gymnázia	— 125 let
12. 3. 1873	— narozen v Prasku Bohumil Němec, akademik, významný vědec v oblasti anatomie a fyziologie rostlin	— 125 let
11. 5. 1628	— Bydžovským navrácen městský statek, zkonfiskovaný v roce 1622	— 370 let
3. 6. 1473	— Vladislav Jagellonský udělil městu první výroční trh na sv. Jiljí (1. září) s osmidenním trváním	— 525 let
16. 6. 1843	— narozen ve Starém Bydžově Jan Malát, hudební skladatel a pedagog	— 155 let
16. 6. 1848	— novobydžovská národní garda se vydala na pomoc bojující Praze	— 150 let
19. 6. 1848	— narozen v Hradci Králové Jan Vavřina, profesor kreslení na novobydžovském reálném gymnáziu a malíř	— 150 let
10. 8. 1903	— S. K. Nový Bydžov sehrál první zápas v kopané	— 95 let
16. 9. 1928	— odhalena pamětní deska Boženy Němcové na hostinci U zlatého anděla	— 70 let
28.—29. 10. 1918	— oslavy vyhlášení samostatnosti státu ve městě, spojené s odstraňováním symbolů rakouské vládní moci	— 80 let
12. 11. 1908	— ve Sloupně zemřel ovocnář Josef Eduard Proche, narozený 13. 12. 1822 v Novém Bydžově	— 90 let
18. 12. 1748	— ve městě upálen chudonický krejčí Jan Pita, hlavní stoupenec tzv. abrahamitů, tajných vyznavačů židovského náboženství	— 250 let

---

ZŠ NOVÝ BYDŽOV, KARLOVA UL.
A SRPŠ PŘI ŠKOLE

Vás srdečně zvou

na **tradiční**

SPOLEČENSKÝ PLES

který se koná

V PÁTEK 23. LEDNA 1998

od 20 hodin v sále sokolovny.

Součástí plesu bude předtančení a tombola.

Vstupné 40 Kč, místenka 45 Kč.

Vstupenky možno zakoupit v kanceláři ZŠ Karlova již od 12. ledna 1998 (denně, vždy od 7.30 do 16 hodin)

KLUB EMY DESTINNOVÉ V NOVÉM BYDŽOVĚ

plánuje zájezd do PRAHY 27. února 1998

NA SLAVNOSTNÍ KONCERT K 120. VÝROČÍ NAROZENÍ SLAVNÉ ČESKÉ PĚVKYNĚ A VLASTENKY

EMY DESTINNOVÉ,

který se bude konat v koncertním sále RUDOLFINA.

Účinkovat budou přední naši i zahraniční umělci.

Zájemci o tento zájezd se mohou přihlásit v cestovní kanceláři AP TOUR s.r.o. Nový Bydžov, v nově otevřené kanceláři v Revoluční ulici č. 540 (dříve turistická klubovna)

Na Vaši účast se těší

Klub Emy Destinnové Nový Bydžov

KLUB EMY DESTINNOVÉ V NOVÉM BYDŽOVĚ

přeje svým členům a příznivcům

hezké prožití vánočních svátků a hodně zdraví a osobních úspěchů do roku 1998.

Klub Emy Destinnové Nový Bydžov

VÁNOCE V CHRÁMU SV. VAVŘINCE

24. 12. PŮLNOČNÍ MŠE SV. — E. MARHULA: ČESKÁ MŠE PŮLNOČNÍ

25. 12. J. V. HORÁK — MISSA PASTORALIS 9.15 hodin
ZPÍVÁNÍ U JESLIČEK: KOLEDY, PASTORELY

Účinkuje: CHRÁMOVÝ SBOR, DĚTSKÝ SBOR ZUŠ
VARHANY: MGR. LUDMILA HOROVÁ

Perspektivy novobydžovské nemocnice

Současná velice složitá situace ve zdravotnictví má samozřejmě vliv i na fungování Okresní nemocnice v Novém Bydžově.

Momentálně, ale i do budoucna, jsou nejdůležitější tzv. „výběrová řízení" vyhlášená v závěru roku Ministerstvem zdravotnictví České republiky. Důležitá jsou proto, že se v nich rozhoduje o dostupnosti, kvalitě a včasnosti zabezpečení lékařské péče v různých regionech — Nový Bydžov a jeho okolí nevyjímaje.

Jejich podstatou jsou ministerstvem zdravotnictví stanovené maximální počty lůžek akutní a následné péče v jednotlivých okresech a v základních medicinských oborech. O tato lůžka pak formou přihlášky do výběrových řízení soutěží se svou nabídkou jednotlivá zdravotnická zařízení — tedy i Okresní nemocnice v Novém Bydžově. S těmi, která uspějí, pak VZP a ostatní zdravotní pojišťovny uzavřou smlouvu až na období pěti let. S těmi, která neuspějí, pravděpodobně neuzavřou smlouvu vůbec.

Vzhledem k tomu, že zdravotnická zařízení jsou financována převážně zdravotními pojišťovnami, je zřejmé, že úspěch či neúspěch ve výběrovém řízení je pro budoucnost zdravotního zařízení rozhodující.

Výběrového řízení se účastní ve čtyřech základních oborech (interna, chirurgie, gynekologicko-porodnické a dětské oddělení) i nemocnice v Novém Bydžově. Je samozřejmostí, že máme zájem obhájit existenci i takových specializovaných pracovišť působících nadregionálně, jako je revmatologie, dětská ortopedie a další.

Ve své přihlášce se nemocnice uchází o 225 lůžek, z toho 159 lůžek akutní péče a 66 lůžek následné péče. Oproti současným 254 lůžkům (není zde započítáno 39 sociálních lůžek v Chlumci nad Cidlinou) je to tedy snížení o 29. Vycházíme však z počtu lůžek, který byl dohodnut v červnu 1997 na MZ ČR a který považujeme za závazný. Výběrová řízení pro východní Čechy se uskuteční pravděpodobně v lednu 1998.

Plánované částečné snížení počtu lůžek se týká v podstatě všech základních oddělení nemocnice, avšak určitě nebude mít vliv na kvalitu a rozsah poskytované péče. Hlavním důvodem je ekonomičtější využívání stávajících kapacit nemocnice. Snížení počtu lůžek se pozitivně projeví v poskytovaném komfortu pacientům — sníží se počty lůžek na pokojích, zlepší se kapacita sociálních zařízení, zlepší se podmínky práce personálu.

Prvořadým zájmem vedení i zaměstnanců nemocnice je poskytovat občanům kvalitní a včasnou lékařskou péči, která bude přístupná a dosažitelná všem občanům Bydžovska a okolí. Jsem přesvědčen, že právě takovou lékařskou i ošetřovatelskou péči našim pacientům poskytujeme.

V porovnání s velkými nemocnicemi poskytujeme kromě srovnatelné základní péče i klidné, téměř „domácí prostředí", kde pacient nemá pocit, že je v „továrně" na zdraví, a kde není pouhým anonymním článkem systému.

V nemocnici Nový Bydžov pracují obětaví a odborně zdatní lékaři a zdravotníci. Jejich předností je zájem o pacienta. Výhodou je, že v současné době je nemocnice po stránce personální téměř 100% naplněna. Potřebám odpovídá i naše přístrojové vybavení, které je postupně doplňováno a modernizováno.

Řada z Vás obyvatel se již přesvědčila o tom, že se nadále zlepšuje tzv. pacientský komfort (nápojové automaty na interně a chirurgii, telefonní automaty na všech odděleních, možnost nákupu denního tisku, knih a květin, kvalitní strava pro pacienty a personál a další).

Byli bychom však rádi, aby i občané s námi lépe spolupracovali — připomenu problém parkování v areálu nemocnice, kde některá vozidla brání průjezdu sanity, vyžadování vjezdu vozidlem do areálu bez zjevného důvodu, dodržování zásad slušného chování a etických norem a jiné.

Díky uvážlivému hospodaření vedení nemocnice a pochopení úsporných opatření převážnou většinou zaměstnanců není v současné době nemocnice zadlužena. Nemalý vliv na to má Okresní úřad v Hradci Králové, který se k nemocnici chová po stránce ekonomické velmi zodpovědně. Nemocnice ve lhůtách splatnosti řádně hradí své pohledávky, a proto patří v vyhledávaným obchodním partnerům.

Velmi korektní vztahy má nemocnice se zdravotními pojišťovnami, zejména však s VZP.

Snaha vedení nemocnice uspět ve výběrovém řízení je plně podporována zřizovatelem — Okresním úřadem v Hradci Králové, novobydžovskou radnicí, zástupci Chlumce nad Cidlinou a řadou dalších subjektů, za což jim děkuji.

Toto vše, spolu s dalšími faktory, vytváří příznivé podmínky vstupu do nového roku a zároveň dává nemocnici značné šance uspět ve výběrovém řízení.

U příležitosti svátků vánočních a do nového roku vám všem za zaměstnance nemocnice přeji hodně štěstí, osobní a pracovní spokojenosti, rodinné pohody a zejména PEVNÉ ZDRAVÍ.

K tomu poslednímu Vám budeme i nadále pomáhat, to ostatní je ve Vašich rukách.

Dr. Aleš Drozd,
ředitel nemocnice
v Novém Bydžově

Poděkování

MUDr. Vladimír Lhotský - primář ARO-RZP Okresní nemocnice v Novém Bydžově děkuje firmám: NADACE JISTOTA KB, a. s., KONTAKT ANTIQUE Jan Štefina, Servisní služba CHLAZENÍ Ivo Vrcek, KOUT Nový Bydžov, Lékárna „U Bílého hada", SINTOP-sdružení, 2H s.r.o., KOVÁRNA Milan Výprachtický, LIKAR HOLDING LTD, Navrátil Jan - stavební práce, Karel Haták - prodej zahradní techniky, Vladimíra Zezulová - Klenoty, kosmetika, hračky, Langr a Vaníček - elektrozávod, ZÁMEČNICTVÍ LČ, J. Hons a J. Nechutová - Obchod s palivy a stavebninami, firma RECHL, BŘEMUS - likvidace odpadů, STAVOTERM - Miška Stanislav, Vladislav Špaček Š a K Stavebniny, p. Josef Fišer Bydžovská Lhotka 14, SKLÁRNY a.s. Nový Bydžov, CUKROVARY BANOP a.s., NOBYS, spol. s r.o., NOBYKO spol s r.o., NÁBYTEK Žany firma VOJTÍŠKOVÁ, Ježek - brusírna skla, PROKEŠ a Co. s.r.o., Pohřební ústav V a P Vašata - Přibylová, INLUX s.r.o., Miroslav Stejskal STEJSKAL A SYN - prodej a montáž vodoinstalačních materiálů, LESY CHLUMEC n. C., a.s., Ing. A. Mrkvička - TEROM Chlumec n. C., KOVOPLAST a.s. Chlumec n. C., DESTA a.s. Chlumec n. C., které v uplynulém období přispěly finančním obnosem a podílely se tak na vybavení nového sanitního vozu RLP.

Díky vstřícnému jednání výše jmenovaných firem je posádce sanity umožněno provádění bezchybných a profesionálních zákroků.

Hokejová sezóna 1997-98 zahájena

Dne 12. listopadu 1997 začala hokejová sezóna novobydžovského oddílu, regionální soutěže I. třídy.

V říjnu letošního roku došlo k fúzi mezi hokejovým klubem HC Lev Hradec Králové a HC Stadion Nový Bydžov. HC Nový Bydžov se stal jakousi farmou HC Lev Hradec Králové a nese název HC Lev B se sídlem v Novém Bydžově. Fúze tohoto druhu se zatím jeví jako prospěšná pro obě strany.

V letošní sezóně došlo k rozhodnutí výkonného výboru Východočeského svazu ledního hokeje o skutečnosti, že mužstva, která skončí na 7. a 8. místě, sestupují. Z druhé třídy postupuje 6 mužstev. Tím dojde k rozšíření RS I na 12 mužstev a prý i ke zkvalitnění a atraktivnosti soutěže.

Vzhledem k tomu, že novobydžovský oddíl měl v podstatě kádr třinácti hráčů včetně juniorů, bylo jasné, že s tímto kádrem soutěž za daných podmínek neudržíme. Po odchodu hrajícího trenéra Heřmana, hráčů Valenty, Horáka, Šíly a Vrzala musel výbor oddílu řešit otázku účasti v soutěži či ne. Vzhledem k tomu, že nabídla pomoc hradecká firma MEDIS a. s., rozhodl výbor o přihlášení do soutěže.

Porozhlédli jsme se nejdříve po kvalitních trenérech. Jsou to pan Pavel Hlavatý a Bohumil Jičínský, kteří dlouhá léta působí v Hradci Králové u mládežnických družstev. Vzhledem k tomu, jak těžká nás čeká sezóna, bylo nutno zkvalitnit kádr mužstva. Na přestup přišli Orság a Pacholík z Litomyšle, Polda z Nového Města a Novák z Jaroměře. Pak jsme získali hradecké hráče - Dudka, Adamce, Netíka, Syručka a Chudého. Na hostování přišli — Běloušek z Litomyšle a Vrzal, Šíla, Šulc z Pardubic.

Nemáme juniorku ani dorost. Kádr není v případě nutnosti kým doplnit. V případě nutnosti nám opět vychází vstříc Hradec Králové a hráli zde již hráči Verner, Borůvka a Ševčík.

Cílem družstva pro letošní rok je získání třetího místa. Ta další místa budou totiž bojem o záchranu v soutěži. Těsně před jejím zahájením došlo ke změně po protestech oddílů RS I. Sestupovat bude mužstvo z 8. místa a mužstvo ze 7. místa bude hrát baráž s mužstvem na 6. místě v RS II.

Po uskutečněném doplnění došlo ke zkvalitnění kádru. Někteří hráči nesou konkurenci těžce, ale pracují na sobě a prospívá jim to.

Návštěvnost se pohybuje mezi 500 až 650 diváků. Výkony týmu je snad v ochozech udrží.

Podařilo se nám přilákat na ledovou plochu několik malých chlapců. Chceme věřit tomu, že se tito chlapci udrží, a příští sezónu je hodláme přihlásit do regionálních soutěží. Máme málo trenérů a lidí ochotných pomoci. Snad se přidají jejich tátové. Žalostný stav je i ve výzbroji těchto chlapců. Není problém ji sehnat, ale kdo ji zaplatí. To musíme pro následující rok vyřešit. Sponzorů nám ubývá a balíčky opatření se projevují i v podpoře sportu.

Doplnění výstroje pro letošní sezónu nás přišlo na 250.000 Kč. To jsme kupovali jen to základní vybavení a hokejky.

Výsledky v přípravě:

Nový Bydžov — Dvůr Králové	7:1 a 2:5
Dolní Bousov — Nový Bydžov	5:6
Nový Bydžov — Třebechovice	7:1
Nová Paka — Nový Bydžov	6:7
Nový Bydžov — Poděbrady	9:1

Mistrovská utkání:

Nové Město — Nový Bydžov	3:6
Nový Bydžov — Náchod	2:2
Litomyšl — Nový Bydžov	3:4
Jaroměř — Nový Bydžov	2:2
Nový Bydžov — Chrudim	3:1
Havl. Brod — Nový Bydžov	5:2
Nový Bydžov — Pardubice	3:2
Nový Bydžov — Nové Město	6:0

Tabulka po 8. kole

1. Náchod	8	6	1	1	38:21	13
2. Nový Bydžov	8	5	2	1	28:18	12
3. Havl. Brod	8	5	1	2	38:26	11
4. Chrudim	8	4	0	4	27:25	8
5. Nové Město	8	3	2	3	26:30	8
6. Pardubice	8	3	0	5	24:27	6
7. Jaroměř	8	2	1	5	23:31	5
8. Litomyšl	8	0	1	7	19:45	1

- pk -

Ohlédnutí tenisových žáků

Blíží se konec roku, takže je čas zhodnotit uplynulou tenisovou sezónu. Letos se podařilo dát dohromady žákovské družstvo, které bylo přihlášeno do okresního přeboru 4+2 (4 žáci a 2 žákyně). Ale přihlásila se jen 2 družstva — naše družstvo a Gruba Hradec Králové, což bylo na přebor málo. Do nově vytvořené soutěže 2+1 (2 žáci a 1 žákyně) se kromě našich dvou družstev přihlásila ještě dvě družstva Gruby Hradec Králové a SKT Hradec Králové. Jak je tedy vidět, tak o soutěž družstev moc zájem není. Velký problém je totiž ve výchově mládeže i v těch oddílech, kde studnice talentů nikdy nevysychala. Nakonec to je vidět i na tom, že Hradecký okruh, tj. turnaj elévů do 10 let, se letos ani nekonal.

Ale abych se vrátil k soutěži družstev žáků a k sestavám. Za první družstvo hráli tito hráči: Jan Kolář, Jan Hušek, Petr Hušek, Kristina Hradecká a Pavlína Němcová. Za druhé družstvo: Petr Kolář, David Semerád, Jan Rejthárek, Jana Hartmanová a Alena Martišková. V konečné tabulce bylo první družstvo na druhém místě a druhé družstvo na čtvrtém místě. Ve dvouhrách byli nejúspěšnější Jan Hušek a Petr Kolář, kteří prohráli pouze v jednom utkání. Ve čtyřhrách byla nejlepší dvojice Jan Hušek - Jan Kolář, která vyhrála všechny své zápasy. Poděkování patří i rodičům hráčů, bez jejichž pomoci by se soutěž nedala odehrát, hlavně kapitánům prvního družstva Jaroslavě Huškové a druhého družstva MUDr. Janě Kolářové, majícím největší díl odpovědnosti. Tato soutěž se hrála v měsících květen a červen. O prázdninách se hráči neúčastnili žádných turnajů, což je škoda. Zvláště proto, že tenisová sezóna je tak krátká.

Jak jsem již na začátku předeslal, podzimní turnaj elévů, tzv. Hradecký okruh, se pro nezájem oddílů nekonal. Přesto se již tradiční podzimní turnaj v Novém Bydžově 27. září 1997 odehrál. Bohužel počasí nám moc nepřálo a sluníčko nás neohřálo. Ve čtyřech kategoriích hrálo 18 hráčů z Nového Bydžova a 3 z Hořic. Soutěž žáků vyhrál Jan Hušek, který ve finále po třísetovém boji porazil Jana Koláře 4:6, 6:1, 6:2. Semifinále, tj. třetí místo, bylo konečnou pro Petra Koláře a Michala Krejcara z Hořic. Nejpočetněji byly zastoupeny žákyně. Ve finále vyhrála Bára Samková nad Lucií Peterovou 6:3, 6:1. Obě děvčata jsou z Hořic. V semifinále skončila Alena Martišková a Jana Hartmanová. Kategorie elévů, tj. hráči do 10 let, byla hraná na jeden set. Vítězem chlapců se stal Jiří Vaněk, který zvítězil nad Vojtou Marečkem 6:3. Třetí byl Jiří Havlík. V děvčatech ve finále porazila Martina Přibylová Anetu Hradeckou 6:1. Třetí skončila Denisa Kholová. Za dobrý výkon, tj. nejméně semifinále, byli všichni odměněni sladkou cenou na doplnění ztracených kalorií. Za to bych rád poděkoval Ing. Jiřímu Netopilovi z firmy Chovservis Hradec Králové, který nabídl sponzorství. Pro děti to byla motivace hrát o ceny.

Ani zima není časem odpočinku a žáci trénují v úterý a pátek vždy od 15 do 16 hodin v nové sokolovně. Vítáni jsou i noví adepti tohoto krásného sportu, kteří se zde mohou na trénink podívat, popř. se i přihlásit.

Na závěr bych chtěl tenisovým žákům i jejich rodičům popřát nejen krásné a bohaté Vánoce, ale v novém roce hlavně hodně zdraví, úspěchů sportovních i osobních a životní pohodu.

Jiří Macner

Sokolské cvičiště opět sokolské

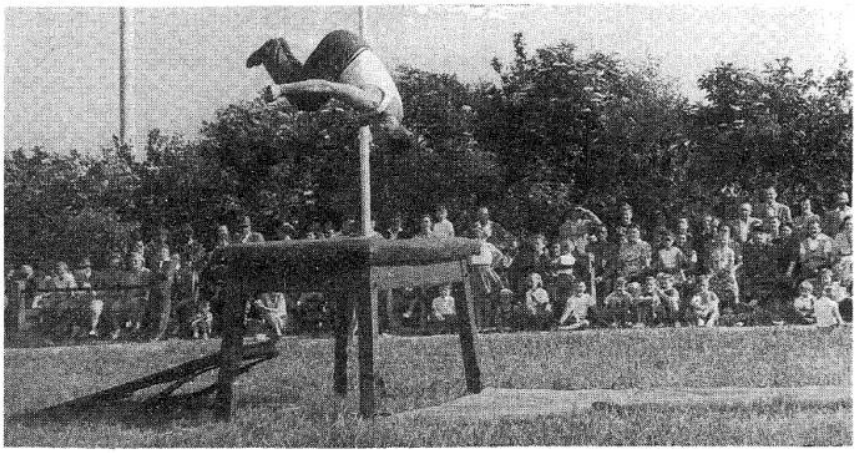
Ačkoliv se to zdá podivné, sokolské cvičiště nebylo do nedávna vráceno původnímu majiteli. Sokolské cvičiště bylo nedílnou součástí sokolovny a sloužilo k tělocvičné činnosti. Mělo by sloužit. Jak víme, po násilném rozpuštění Sokola přešlo cvičiště na jiného majitele, který přivedl cvičiště do takového stavu, jak dnes vypadá. Z pěkného, stále upravovaného oploceného místa uprostřed města, kde školy a bydžovská mládež měly svá útočiště, se postupně vytratila sportovní činnost a zůstalo jen holé místo, které jen sporadicky slouží neorganizované tělovýchově, ale stálému venčení psů.

Místní Sokol několikrát usiloval o navrácení svého majetku, bohužel neúspěšně. Stále ve městě existují lidé, kteří si nevšimli, že Sokol se stává pomalu ve městě nejsilnější společenskou organizací, a Sokolu nepřejí. Vůbec jim nevadí, že cvičiště je prokazatelně původní majetek Sokola, a to již od roku 1927.

Konec dohadům a neřerovému jednání v této věci udělala vláda ČR v roce 1996 a svým vládním výnosem vrátila všem společenským organizacím jejich neprávem odebraný majetek, který vlastnily v roce 1938 a po roce 1946 po jejich obnovené činnosti. Vrácen byl včetně zařízení. Je samozřejmé, že Sokol tyto podmínky splňoval. Do tohoto vládního výnosu by také patřila sokolovna, která však byla (z morálních důvodů) vrácena z majetku města již dříve. Vnitřní zařízení však Sokol musel dost vysokou částkou zaplatit.

Nyní čeká Sokol nemalý úkol, dát sokolské cvičiště do původního stavu, aby se tak stalo místem, které bude sloužit bydžovské mládeži. Aby také sloužilo stále početnější sokolské mládeži, která má ve své tělocvičné náplni — sokolské všestrannosti — disciplíny z lehké atletiky. Úkolem Sokola je také obnovit na cvičišti veřejná hromadná vystoupení, která měla v Novém Bydžově velkou tradici. Má se tak stát v roce 1999. Bude uspořádáno předsletové vystoupení všech složek, které vystoupí na XIII. sletu v roce 2000 v Praze.

mp

Sokolské cvičiště při předsletovém okrskovém cvičení - cvičí br. M. Pavelka
Foto M. Petrovič

Mikuláš a čert v sokolovně

Jako každoročně i letos zavítal 4. prosince 1997 do sokolovny Mikuláš a čert, aby zhodnotili celoroční tělocvičnou činnost sokolské mládeže. Každá návštěva těchto mužů v sokolovně je nejen spojena s nadílkou, ale také s tělocvičným vystoupením všech složek mládeže. Nejinak tomu bylo i letos. Děti se na toto vystoupení těší celý rok a pilně se připravují, aby právě jejich cvičení bylo co nejlepší. Velký potlesk samozřejmě sklidily ty nejmenší — předškolní. Vedoucí této nejmladší kategorie sestry Mauerová a Šedivá přesvědčily, že jsou opravdu na svém místě a děti ke cvičení dovedou plně zaujmout. Bylo to hezké vystoupení. Mladší žákyně předváděly své dovednosti na žíněnkách, lavičkách a v přeskocích přes kozu. Jejich cvičení dokazovalo, že již v tomto věku dovedou zvládnout obtížnější tělocvičné prvky a jistě budou dobrou posilou v soutěži sokolské všestrannosti. Žáci, jejichž řady se od nového cvičebního roku potěšitelně rozrostly, ukázali své cviky na oblíbeném nářadí — trampolíně. Některé cviky ukázaly, že úroveň žáků je v tomto odvětví pozoruhodná a stále se zvyšuje. Potlesk jim jistě náležel. Cvičení se líbilo, hlavně těm nejmenším. Vedoucí starších žákyň sestra Zuzana Černá dále uvedla svá děvčata, která předvedla ve výborném provedení aerobik. Toto cvičení je součástí jejich cvičení na tělocvičném nářadí, v němž některé dosahují pěkných výkonů. Potlesk sokolovny je neminul. Sokolovna ztemněla a právě přichází dlouho očekávaný Mikuláš a čert. To bylo ruchu a veselí v celé sokolovně. Největší však nastalo, když čert rozházel plný pytel sladkostí po sokolovně. Každé dítě bylo obdarováno mikulášským balíčkem a spokojeně odcházelo s pocitem pěkně prožitého odpoledne. Za rok na shledanou!

mp

Významné životní jubileum

Dne 27. prosince tohoto roku dovrší br. Jan DRÁBEK, učitel v.v., 95 let svého života. Dožívá se tohoto požehnaného věku v plné duševní svěžesti. Pro celou naši jednotu je to velký svátek, neboť br. Drábek značnou část svého života zasvětil propagaci sokolské myšlenky a aktivně po celou dobu pro ni intenzivně a obětavě pracoval. Byl dlouholetým vzdělavatelem naší sokolské jednoty. Pro svou povahu a vstřícný kladný poměr k lidem byl velmi oblíbený nejen mezi členy Sokola, ale s vděčností a láskou na něj vzpomínají generace jeho bývalých žáků ze základních škol.

Stál věrně v sokolských řadách i v dobách těžkého útlaku a byl také mezi prvními, kdo se hlásil do jejich řad po obnovení činnosti v devadesátých letech.

Za tuto příkladnou věrnost sokolské myšlence byl na návrh výboru zdejší jednoty Orlickou župou vyznamenán a zástupci naší jednoty mu předali čestné uznání za jeho příkladnou celoživotní věrnost sokolskému hnutí.

Při završení tak významného životního jubilea chceme br. Drábkovi tlumočit za všechny členy naší jednoty srdečné a vřelé přání stálé a duševní svěžesti i do dalších let a poděkovat mu za věrnost sokolské myšlence.

Tělocvičná jednota SOKOL
Nový Bydžov

ABY SE NEZAPOMNĚLO...

Část XVIII.

Zdeněk Smutný

Až dostanete do rukou toto číslo Zpravodaje, bude se pomalu blížit čas Vánoc, konec roku — bude chvilka na to, abyste si zavzpomínali, popovídali o tom, co jste v minulosti prožili krásného, co stojí za to, aby Vám utkvělo v paměti. Mnozí z Vás, kteří jste pilnými čtenáři našeho Zpravodaje, byli také kdysi pilnými návštěvníky divadla. A tak tedy si dnes trochu popovídejme hlavně o době vánoční a novoroční, kterou jste v hojném počtu a rádi trávili s námi v našem tehdy krásném divadle. Hezké chvilky pohody při líbivé hudbě, hezkých písničkách a často s očima rozzářenýma a úsměvem na rtech. Někdy se také sálem rozléval mohutný smích a nevázaný řáhol. Odcházeli jste potom spokojeni do svých domovů a ještě s chutí si třeba broukali známé melodie a vyprávěli o tom, jak to ti autoři krásně zamotali a co všechno ty figurky na jevišti prováděly. A nebylo to, bohudíky, jen o Vánocích, totéž platilo i o Velikonocích — zkrátka stalo se nepsaným zákonem, že v bydžovském divadle se o Vánocích a Velikonocích hrálo, zpívalo a byla spousta legrace. Tak si to dnes alespoň připomeňme a řekněme si také, jak to vznikalo, co se semtam někdy přitom stalo a jak nám při tom bylo fajn.

* * *

Tradice hudebních Vánoc a Velikonoc vznikla u nás v divadle v polovině třicátých let, když se začala éra operet a her se zpěvy. A protože dramaturgie v naší divadelní jednotě vždy držela krok se současným děním divadelním, bylo jasné, že ani tak zvaná lidová opereta nedá na sebe u nás dlouho čekat. A je zajímavé, že první taková vlaštovka vznikla o Velikonocích přesto, že těžiště těchto her se později přesunulo hlavně na Vánoce. To asi vzniklo tím, že Vánoce jsou delší, navazují hned na Nový rok a tak bylo možno těchto svátků využít k opakování představení.

V roce 1934 dal pražský skladatel a dirigent spolu s několika textaři a libretisty dohromady operetu, která měla všechno, co se tehdy od tohoto žánru žádalo. Děj byl z líbivého prostředí moravského folkloru, ve hře byla řada hezkých písniček, spousta pěkné muziky a humoru, zkrátka opereta to všude vyhrávala a plnila divadelní budovy.

Protože dramaturgie našeho divadelního souboru sledovala neustále vycházející novinky, začalo se uvažovat o uvedení této líbivé hry i na našem jevišti. Ale dalo to práci, museli se shánět spolupracovníci, kterých právě v divadle nebylo nadbytek. Ale říká se, „kdo hledá, najde", a tak se to potvrdilo i u nás. Pan kapelník Fišera se postaral o obsazení vynikajícího orchestru, o mimořádný úspěch po stránce inscenační se postaral malíř pan Otakar Budina, který se na vytvoření scény doslova „vyřádil" a namaloval kouzelnou scénu s krásnými barevnými folklorními náměty, zpěváky jsme měli, další noví přišli, sehnal se sólový baletní pár, s chutí si přišli „zabaletit" chlapci a děvčata z našeho města, o herecké obsazení nebyly starosti — tak co? Tedy do toho a o Velikonocích 1934 se to všechno rozběhlo. Lidé se jen hrnuli, aby si poslechli líbivé písničky V. A. Viplera v podání našich zpěváků a smáli se od plic všem taškařicím, které si jednotliví představitelé prováděli. A hrálo se ještě po Velikonocích, protože opereta „Na Svatém kopečku" to u publika vyhrála na 100 %.

A jak to chodí, s jídlem roste chuť, publikum spokojeno, herci také, tak proč to nezkusit znovu? Her už tenkrát v tomto žánru přibývalo, pravda, neměly všechny stejnou hodnotu, bylo mezi nimi hodně toho, jak se říká po divadelnicku, „škváru", ale přece jenom bylo v té době několik skladatelů, jejichž melodie lidé rádi přijímali, a textařů a libretistů bylo také několik skupin. A tak jsme si o Velikonocích v roce následujícím — 1935 — vybrali zase operetu z jiného prostředí než folklorního — zkrátka hráli se „Brandejští dragouni". A hned bylo 9 repríz, to víte, život vojenský — život veselý, o veselé situace nebyla v této hře nouze, písniček fůra, a tak hlediště jen řičelo.

Podle zásady do třetice všeho dobrého, tak samozřejmě, že na příští Velikonoce (to bylo v r. 1936) jsme se chystali už dlouho před tím. Muzika plně zkoušela, zpěváci rovněž, šily se kostýmy, pan Budina maloval celé dny scénu, herci denně pilně zkoušeli — a tak se najednou ve městě objevily plakáty, že o Velikonocích bude v Bydžově opereta Járy Beneše „Na ty louce zelený". V předprodeji vstupenek to jen vřelo, poněvadž každý, kdo navštěvoval divadlo, měl o svátcích nějaké ty hosty a chtěl tedy s nimi alespoň jeden večer strávit v divadle. Ono se řekne „každý"! Ale divadlo v té době mělo sice 471 míst k sezení, ale to zdaleka nemohlo stačit. Celé první oddělení, t.j. 171 míst, bylo na sobotní i nedělní představení rezervováno předplatitelům, to znamená, že se s nimi nepočítalo. Do toho přijížděly pravidelně autobusové výpravy, takže svátky se jakž takž podařilo podělit, ale pak se hrálo každou sobotu a neděli, až z toho bylo celkem 12 repríz.

Pak už to šlo samo sebou, zkusilo se to i o Vánocích, ale pak nastaly krušné chvíle pro celý národ a na legraci nebylo pomyšlení. Bylo naopak nutné pozvednout sebevědomí národa. A tak jsme v r. 1939 na Velikonoce připravovali hru z doby probuzenecké. Jmenovala se „Podzimní píseň lásky", byla to epizoda z Tylova života. Mimo jiné krásné melodie se tam zpívala také píseň „Kde domov můj..." a právě ve chvíli, kdy mohutný studentský sbor zkoušel a pěl tuto píseň na jevišti — byly už závěrečné zkoušky — vtrhla tam na nás horda Hitlerových „ochránců" z vedlejší školy, kde si udělal wehrmacht kasárny. O tom jsem Vám podrobně už v tomto časopise vyprávěl. Nakonec to dopadlo dobře, i když z počátku to vypadalo hrozivě, přece jen se o Velikonocích v divadle hrálo a zpívalo.

Když jsme měli s tím naším divadlem takové trable hned po zabrání v r. 1939, řekli jsme si, že nesmíme nechat naše lidi napospas těm „kulturträgrům". Hrálo se pořád dál, a když to jen trochu šlo, tak s muzikou a písničkami. A tak k těm velikonočním představením přibyla ještě vánoční a mimo to se zařazovala do repertoáru i během roku některá hudební představení, jestliže se někde vhodná hra vyskytla.

A jsou ještě pamětníci toho, jak to šlo — vyprodaná představení na dva tři týdny dopředu a vzpomínejme spolu, v roce 1940 o Velikonocích „Divá Bára", o pouti „Kolíne, Kolíne", o Vánocích Viplerova líbivá opereta „První valčík", potom „Muzikantská Liduška", opereta o bydžovské merendě „Doktor Fiakr", dvě kouzelné hry s písničkami a nádhernou hudbou, a sice „Benátská maškaráda" a hanácká pohádka „Ševc a čert".

Pak nás v červenci roku 1944 z divadla vyhnali, abychom mohli „věnovat celé pracovní úsilí" chcípající velkoněmecké říši. To trvalo plných 9 měsíců, ale hned potom to šlo se zvýšeným úsilím dál. Na Velikonoce v r. 1946 byla „Fidlovačka", znovu jsme obnovili „Divou Báru" a udělali s ní celkem 25 představení, v r. 1949 na Vánoce a Nový rok to v divadle jen šumělo, hrály se „Perly panny Serafínky". Hned v r. 1950 o Velikonocích byla kouzelná Goldoniho hra „Mirandolína", na Vánoce téhož roku jsme si upravili na hudební komedii starou Šamberkovu frašku „Jedenácté přikázání" a zase se hrála až do poloviny ledna r. 1951. A byla to přehlídka velmi pestrá; krásné hudby, zpěvu, legrace bylo dost. A jen tak namátkou si se mnou vzpomenete na „Marjánku, matku pluku", „100 dukátů za Juana", „Liliomfi", „Host z Paříže", opakování „XI. přikázání", opět

„Divá Bára", „Dámy a husaři", „Jak přišla basa do nebe", „Ples v operetě", opět „Fidlovačka" v roce 1968, „Dostaveníčko s K. Hašlerem" atd.

Bylo by těch her daleko víc, ale alespoň na některé jsem letmo vzpomněl. Je samozřejmé, že při těchto představeních se toho přihodilo víc než dost, to by bylo vyprávění na zvláštní kapitolu, snad si o tom někdy popovídáme, ale byly také situace a příhody, které se staly mimo jeviště, mimo divadlo a bez našeho zavinění nebo příčiny. A právě nedávno mně připomněla jedna bydžovská občanka, která bydlela dříve přímo u divadla, jednu historku a ta, myslím, stojí za to, abych se Vám na závěr tohoto povídání o ní zmínil. Vystihuje totiž nálady a prostředí, ve kterém jsme hráli, jaký byl ohlas našich představení a jak nám naši spoluobčané fandili, pomáhali — zkrátka jak nás měli za tu naši práci rádi. Tak co se vlastně přihodilo?

Za války i ještě po válce se hrálo i na Silvestra. V jedné obci na bývalém našem okrese měli velmi čilý divadelní soubor a ten jezdil rád do Bydžova za divadlem, aby — jak se říká — „něco okoukal". Stala se z toho tradice, a poněvadž na autobusové lince z této obce jezdil také takový divadelní fanda, dal to dohromady, vždy v den představení připravil zájezd, zajistil ve městě vstupenky a vesele se jezdilo za divadlem do Bydžova. A nemyslete si, měl autobus s tím vlečňákem (to ještě pamatujete) a tak na každé představení přivezl 80 diváků. Byli mezi námi jako doma. Po představení se vždycky stavili na nějaké to pivko a udělali si pěkný výlet. Samozřejmě, že nechyběli ani o Vánocích v divadle. Nechyběli ... až jednou na Silvestra. A teď si poslechněte, co se událo a o čem jsem se dověděl až druhý den a z čeho jsme měli v divadle zamotanou hlavu. Ale všechno se nakonec vyřešilo za vydatné pomoci občanů kolem divadla, a tak to docela dobře dopadlo.

Šofér zajistil na silvestrovské představení 80 lístků a občané se připravovali do divadla. V předprodeji se dlouho dohadoval, přišel pozdě, nabízely se mu lístky na Nový rok, ale nakonec to přece jen vyšlo na Silvestra, všichni abonenti už představení viděli, tak se lístky pustily do prodeje. Nikdy se neobjasnilo, jak k tomu došlo, že si to šofér popletl, ale stalo se. Když bylo o Silvestru všechno v nejlepším, nálada na „vysokém stupni", začali sousedé řidičovi vytýkat, že jim slíbil jet na Silvestra do divadla a teď, že je nechal doma. „Vždyť jsem vám říkal, že se jede na Nový rok". — „Ale tvrdils, že to bude na Silvestra". Dědkovi (tak mu totiž všichni říkali) to nedalo a podíval se na vstupenky — a hrome! Vždyť ony jsou skutečně na Silvestra. Pro Krista Pána, co teď? To bylo asi v jednu hodinu ráno už na Nový rok, tak se s tím nedalo nic dělat! A teď se na něj vrhla celá hospoda a jednohlasně prohlásila: „Dědku, dělej si, co chceš, my zejtra jedeme do Bydžova na tyhle lístky do divadla!" ...

Bylo před sedmou hodinou ráno na Nový rok, když se u mě v bytě ozvalo hrozné bouchání na dveře. Co se děje? Jdu otevřít a vidím „dědka" zkroušeného, nebyl z počátku schopen kloudné věty, začal jsem tedy sám: „Já vím, měli jste poruchu, to se stane, my jsme čekali do čtvrt na devět, ale pak jsme museli začít. Nic si z toho nedělej, byla to mimořádná situace, peníze vám vrátíme!" — „Ale já nechci peníze," říká dědek, „já ti jen jdu říct, že jsem to poplet a že ti večer přivezu do divadla 80 lidí — nebo mě zabijou". Říkám mu: „Ty ses zbláznil, divadlo vyprodané po střechu, kdyby vás snad bylo 8, tak se to nějak udělá, ale 80? Jeď domů, po svátcích se v předprodeji stav pro peníze a bude to v pořádku". — „To mně nemůžeš udělat, oni mě zabijou, oni prohlásili, že dnes večer jedou do divadla, ať si to zařídím, jak chci!" Zkrátka, ještě jsme chvíli debatili, ale konec byl takový, že je přiveze, ať si s tím dělám, co chci. A odjel. Tak co teď?

Rychle jsem se vypravil za režisérem, řekl mu, o co jde, proč večer zůstaly židle prázdné, a hned jsme se vypravili zařídit něco, co by situaci pro „dědka" zachránilo.

Šli jsme za našimi truhláři, vzali je do divadla a začali jsme pracovat na „rozšíření" hlediště. Aby smůla byla dovršena, jeden z našich truhlářů byl bezpečnostním referentem města a ručil za bezpečnost i v divadle. To jsme vyřešili tím, že jsme řekli, že on má vlastně na starost výpravu na jevišti, nemá čas se starat o jiné věci, protože „ty jsou tam stejně v pořádku, jako vždycky". On to vzal na vědomí a jednu věc jsme tak vyřešili. A začali jsme počítat: jedna řada mezi oddělení a jedna řada před sedadla na balkóně, to je 30 židlí. V prvním oddělení u 10 řad na každou stranu po jedné židli, to je 20, celkem 50. Něco dáme do lože, tam se vejde, nebo lépe řečeno, musí se vejít ještě jedna židle, to bude 60... a co se zbytkem? Ono totiž nejen, že nebylo místo, ale došly také židle — a to jsme vzali i židle ze šaten a nechali tam jen to nejnutnější. A tu přišla s nápadem jedna biletářka, když nabídla, že bydlí u divadla, doma že to stejně teď nepotřebují, tak že nám půjčí židle z domu. A jak jsme ty židle nosili, ptali se sousedé, co se to děje, a když zjistili naši situaci, začali i oni z domů nosit židle, my jsme je nastrkali, kam se dalo, a když přijel autobus, jen jsme jim oznámili, že tentokrát nebudou sedět pohromadě, ale že se na všechny dostane. Prohlásili, že to nevadí, jen když budou v divadle. A tak dneska si to už můžeme říci. Ten večer bylo v hledišti 550 diváků, bezpečnost byla zajištěna, nic se nestalo, nebyla jediná reklamace na nepohodlí, po tři hodiny se to všechno usmívalo, smálo, řehtalo, pan Fišera vyhrával jako „Pán Bůh", všechno v novoroční pohodě. Sousedé u divadla zářili radostí, že k tomu také trochu přispěli, vůbec jim nevadilo, že ten večer neměli doma na čem sedět, jen když bylo divadlo plné. Jen na závěr malý dotaz: „Co myslíte, vrátí se nám zase ty doby?"

* * *

ZA STARÝCH ČASŮ

Kapitola čtvrtá,
kteráž vypráví o přehršli živáčků, co žili v našem blízkém okolí, a o těch, kteří chodívali k nám, jakož i o několika známějších osobnostech.

1. část

V třicátých letech žila v našem okolí řada lidí a o některých z nich se letmo zmíním. V ulici B. Němcové, na rohu u náměstí, přímo proti spořitelně, bývalo Pavelkovo tiskařství, jež proslulo mezi jiným i tím, že zde měl původ Féda Pavelků, nejlepší kamarád mého staršího bratra Míly. V téže ulici žila rodina Kabelákových, rodina vynikajících hereckých talentů, a přímo proti našim vratům bydlil pan Kučera a pan Šimůnek. Pan Kučera měl zámečnictví a dvě sestry, celkem dobré duše, jež si na svůj jednoduchý život vydělávaly ručním mandlováním prádla, při kterém si neúnavně vyzpěvovaly. Šimůnkovi měli palírnu a obchod s likéry a já jsem tam chodíval pro ocet. Položil jsem peníz na pult a pozoroval, jak pan Šimůnek přes brýle nalévá ocet z demižonu přes velký trychtýř do láhve a jak

Pokračování na s. 14

Pokračování ze s. 13

ocet neskutečně dlouho vytéká. Pan Šimůnek přitom ustavičně něco žmoulal a mě hrozně zajímalo, co. Ale soudil jsem, že to musí být cosi tuze dobrého, něco aspoň takového, jako mleté pražené lískové oříšky, a podezříval jsem ho, že má někde za pultem šuplík nebo pytel s tím něčím dobrým a že tam čas od času tajně hrábne, nasype si do úst a žmoulá — a já mu záviděl . . .

Naproti nám žil také chlapec, který byl o rok či dva starší, než jsem byl já. Byl to pěkný pořízek, o kus větší než já, a na mě, jako na kluka odnaproti, měl obzvlášť spadeno. Když jsem šel ze školy, mazal jsem si to co nejrychleji k našim vratům, abych se mu pokud možno nedostal do rukou. Někdy se to arci stalo, a to pak se mnou cloumal, vymýšlel si, že jsem mu nadával, a sliboval mi, že mně namlátí. Jednou se mi při podobné situaci povedlo nakopnout ho krásně pod koleno. Rozeřval se na celé kolo, chytil se oběma rukama pod kolenem, poskakoval na rohu před Přenosilovými na jedné noze dokolečka a vyřvával: „Ty kurvo kurvická, počkej, až tě chytím, hubu ti roztrhnu, bé, bé“ . . . .

Přenosilovi bydleli v přízemním baráku na druhém konci ulice B. Němcové, která ústila do příčné ulice vedoucí k divadlu, v níž byl až od náměstí vidět hostinec „U anděla“ se světničkou Boženy Němcové. Přenosilovi měli obchod s kůžemi, cvočky, různými sponkami a jinými, pro mě nezajímavými věcmi. Přímo proti nim, vlevo od nás, bydleli Wajnerovi. Pan Emil Wajner byl Žid, živil se jakýmsi kramářstvím a měl za manželku křesťanku, s níž měl dvě děti — chlapce a děvče. Chlapec se jmenoval Karel, a když Karel volal na tátu, hulákal: „Emile, pocem!“ Pan Wajner, pomenší, černovlasý, obrýlený, byl celkem veselý člověk a mně byl docela sympatický. Občas se u nás ukázal a rozmlouval s otcem nebo se staršími bratry. Myslím, že se mu podařilo přečkat válku, ne tak ale staré paní Wajnerové. Pamatuji se, s jakou úzkostí pozorovala hořící nebesa, která tehdy, těsně před válkou, rudě planula polární září, kterou lidé považovali za předzvěst válečných hrůz.

Na hlavní ulici (která musela snášet různá přejmenování, neboť byla tehdy Rašínova, potom Hradecká, pak dr. E. Beneše, nato Dukelská), kde jsme měli krám, mám méně vzpomínek, protože nebyla rejdištěm a dějištěm dětských her jako nefrekventovaná ulice B. Němcové. A tak jen letmo: Napravo od nás byl rohový Klapkův dům; Klapkovi měli hospodu či restauraci a dvě holky — Jarču a mladší Líbu — a z našeho dvorku bylo často slyšet, jak rajtujou na jejich dřevěné, okny prosklené, pavlači. Nalevo od nás byl dům paní Veselé, s jejímž synkem — Mirkem — jsem v útlém dětství hodně kamarádil. V tomto baráku měl řeznický krám pan Antoš a hokynářství paní Ryšánková. To hokynářství měla dříve u nás, dokud v našem domě nenastaly velké přesuny v důsledku příchodu Rejdových, kteří u nás otevřeli konfekci. Dál k náměstí měli Hruškovi koloniál, který byl ozdoben velkými plechovými reklamními tabulemi, z nichž mě nejvíce zajímala reklama na Balounkovu cikorku. Ještě dál byl Hartmanův dům a posléze starý hotel „Lev“.

Na protější straně ulice, přímo proti nám, stál baráček Bukovských, kteří tu měli pekařství. Byla to stará chalupa ze dřeva s podloubím, pod nímž byl vchod do krámku a kamenná lavička k posezení; dlouho se tento baráček, pamětník starých časů, tísnil mezi modernější zástavbou. Blíže k náměstí žili Suchochlebovi — příbuzní Bukovských — dále Hrázkých a Bradnovi s módním zbožím a vedle obuvnického krámku pana France byla filiálka RUPY — naše těžká konkurence z poloviny třicátých let — u náměstí druhá konkurence, cukrářství pana Macháčka. (Bůh jim odpusť!)

K nám chodívalo vícero lidí. Náš otec byl nějakým činovníkem společenstva cukrářů a krom toho uměl dávat rady, pomáhat s daněmi apod., takže se u nás co chvíli objevovali cukrářští mistři na kus řeči. Matně si vzpomínám na pana Voborníka, který kouřil viržinka, nosil s sebou své bříško a mluvil jadrně až někdy přisprostle, kdežto podstatně více mi už utkvěl v paměti pan Stibor, pan Smutný a jiní.

Pan Stibor byl robustní postavy; až na skráně měl lysou hlavu, mhouřil oči a měl nazad ustupující čelo (jak jsem to viděl ještě u jednoho člověka v Bydžově a fyziologicky příbuzného typu — u děkana Mádle) a byl zcela bezzubý a bez zubní protézy. O zuby přišel prý tím, že za mlada zkoušel vařicí cukr mezi zuby, což mi je dosti podivné, protože cukráři na to mají metodu drátěného očka. Snad to tedy dělal z fraječiny a mockrát to opakovat nemusel. Na to, že neměl zuby, mluvil příliš rychle, než aby mu člověk dobře rozuměl; já alespoň jsem z jeho proslovů nejlépe zachytil jejich závěr: „Nemám pravdu? Že je to pravda?“ Ale zpěvák to byl náramný a také byl, pokud vím, členem místního zpěváckého spolku.

Pan Smutný mi figurou tak trochu připomínal našeho otce. Nosil čepici s kšiltem, a když se podrbal na hlavě, posouval si ji daleko do týla. Při kouření používal špičku, a protože jezdíval na kole, měl nohavice kalhot sepnuty sponkami. Krám Smutných a krám Stiborových byly ve Smetanově ulici a oba spolu sousedily, a že cukrařina není samý med, o tom by mohl jistě svoje vyprávět i Zdeněk Smutný. Ale to těsné sousedství obou krámků mi bylo podivné už jako malému klukovi, kterému nebyl cizí pojem konkurence, a kdybych už tehdy znal Buridanova osla, uměl bych se také vžít do dilematu cukrovinek chtivého zákazníka, stojícího mezi oběma obchody.

Pro mě dosti zvláštní postavou byl pan Holý, který jezdíval na kole do Bydžova z kteréhosi městyse nebo vsi a čas od času se u nás objevil. Byl pomenší, tělnatý, s kulatým obličejem, s černými, hustými, nazad česanými vlasy, malým nosíkem a hnědýma očima, jejichž vnější koutky směřovaly šikmo dolů. Nosil „pumpky“, štráfaté punčochy a polobotky. Ale nejzajímavější částí jeho figury byly jeho ruce, které mě vždy trochu konsternovaly: na každé ruce mu zbýval jen palec a malíček a to, co zbývalo mezi nimi, byly zbytky zohyzděných dlaní. Ale dovedl těmi pahýly šikovně zacházet a své kolo vodil bez problémů. O poutích prodával na vesnicích cukrovinky.

Svéráznou postavičkou byl starý pernikář pan Zálabský. Na svou postavičku byl fortelně stavěný, aniž se dalo říci, že byl jakkoli tlustý. Z jeho drobného obličeje, za brejličkami, vzhlížely k vám mírné, pozorné, modré oči, pod nosem měl mohutný, nikotinem notně zažloutlý knír a v puse nosil dlouhou fajfku. Náústek té fajfky měl v koutku pusy vyleželý hluboký důlek, a když třeba v zimě šel s čepicí nebo beranicí naraženou na hlavě, s rukama v kapsách polodlouhého silného kabátu, ta fajfka mu vesele bimbala podél těla. Prakticky nikdy ji z úst nevyndával, ani když mluvil, jen když se rozhorlil ji vyndal a šermoval s ní, jako kdyby taktoval, a po skončení proslovu rozvážně široce rozevřel pusu a fajfku pečlivě uložil do jejího vyleželého oblíbeného místečka.

Z necukrářů bych mohl vzpomenout pana Holance, což byl chalupník ze Starého Bydžova, s jehož koňským potahem, v němž vévodila málo vídaná mula, otec někdy jezdil po okolních vsích s krámem. Byl to šlachovitý prošedivělý muž, s velikým knírem pod nosem a s drsným hlasem. Nosil klobouk, krátký kabát a hrubé kalhoty zastrčené do holinek. Byl to drsný, ale poctivý chlap a v době, o které píši, měl nějaké trable kvůli ženské. Jako děcko se pamatuji, že rozčileně chodil s ovázanou hlavou po světnici a rozhorleně cosi vykládal, čemu jsem nerozuměl. Později jsem si dal dohromady, že měl jeho čeledín nějaké pletky s jeho ženou, kvůli které si na něho počíhal a vzal ho po hlavě sekerkou.

Dost zvláštní postavou byl jakýsi náš strýc Klár z otcova příbuzenstva. Měl tak trochu světoběžnické sklony a ve třicátých letech a snad i později byl ve francouzské cizinecké legii. Byl to prostý poctivý chlap, vyšší postavy, fortelně stavěný, s rukama jako lopaty, kulatým obličejem, na němž měl pod okem jizvu, zřejmě po zranění z legií, bledě modrýma očima a nosem „pršákem“. Ačkoliv jeho řeč byla klidná a rozvážná, řekl bych, že to byl svým způsobem rebel; v mládí byl asi komunista, ale ve stáří — v sedmdesátých letech, kdy jsme ho byli jednou navštívit — na komunistické poměry nadával.

Jeho matkou byla jednoduchá ženská, které se — kupodivu — říkalo tetka Váňová. Byla trochu „pošahaná“, ale uměla sbírat bylinky a byla to tedy „baba kořenářka“. Žila v Mlékosrbech a do města chodila většinou pěšky —

buď bosa, nebo ve starých teniskách, v dlouhém kabátě, s šátkem na hlavě a s taškou v ruce. K nám si občas přišla odpočinout, trochu se najedla, popovídala a zase pokračovala ve svých pochůzkách.

Z téže příbuzenské větve jako strýc Klárů pocházela Anda Klárová, otcova sestřenice a naše teta. Ve třicátých letech se u nás nevyskytovala, zato prý v první světové válce a po ní pomáhala našim v obchodě a na občasné návštěvy přijížděla až za druhé světové války a po ní. Ale ačkoliv se trochu vyznala v kšeftování, byla ve skutečnosti dámskou krejčovou a nóbl osůbkou veselé letory, která svůj poněkud nedostatečný vzrůst nastavovala střevíčky s vysokými podpatky. V obchodě pletla mužským hlavy, neboť její plnoštíhlá postava byla pohledná a ona pro „dělání si bláznů" z lidí nechodila nikdy příliš daleko. Stále byla svobodná, až někdy po válce nám přišlo oznámení, že se vdává. To bylo divení a gratulací — ale ukázalo se, že to byl nějaký apríl a naše máti se na tu „bláznivou káču" pořádně naštvala. Asi za dalších patnáct let přišlo další oznámení a nikdo z nás nereagoval — jenže tentokrát to byla pravda.

Zajímavou sortu lidí tvořili študáci, kteří chodili za mým nejstarším bratrem. Často se u nás tehdy objevoval Mrklovský, celkem hezký mládenec, tmavovlasý, tmavooký, s brýlemi s tmavou obroučkou, které si čas od času ukazováčkem pošupoval blíž ke kořeni nosu, a s vysedlými lícními kostmi. Jevil se jako zbožný mladý muž, jemuž dům Páně nebyl lhostejný a svého času snad i ministrantoval. Když náhodou upadl na zem chleba, zvedl jej a políbil, ale náš Sláva říkal, že kšeftuje s pánembohem. Když seděli v hospodě, naléval do něho brácha deskriptivu a on objednával pivo.

Dobře jsem znal Jindru Bureše a Josefa Janečka. Jindra Bureš — který se proslavil tím, že o studentské merendě v roce 1934 zvítězil v soutěži v pojídání švestkových knedlíků (spořádal jich tenkrát na 111 kusů) — byl dlouhý, měl tmavé, přirozeně zvlněné vlasy, pevně stavěnou bradu, a při volné chůzi — kdy to bylo zvlášť patrné — mírně komíhal trupem kupředu. Dojížděl na kole ze Zachrašťan, a když přijel k nám, opřel na dvoře nejprve kolo o stěnu zadního baráku (do ulice B. Němcové), nohu opřel o kolo, sundal si z kalhot sponku, otočil se a mezitím, co si tu sponku zasunoval do kapsy kabátu, energicky, allegro presto, odhvízdal smluvený signál určený bráchovi, který se mi velmi líbil:

fi fí fi fí
„Fi fi fii fi !"

Ne tak Janeček. Janeček byl drobný, blond, bohabojný mládeneček a velký zpěvák; a když takhle v neděli dopoledne přišel z kostela na náš dvorek, aby vyvolal bratra, rozkročil se, jakoby se chystal přednést velkou árii, ruce dal dozadu, našpulil pusu, a tento gracióso — (zahvízdal je ošklivé slovo) — zapěl:

fi fíí fi fíí
„Fi fi íí íí fi fi !"
íí

Dlužno dodat, že autorem této melodické a zajímavé znělky byl sám Janeček.

Když náhodou oba přišli v létě v neděli dopoledne, kdy se „točila" zmrzlina, strčil otec jednomu do ruky lžíci a druhému špachtli, na kterých byla hojnost zmrzliny, a řekl: „Nate, hoši, osladte si život, ale nezachlaďte se mi!" A dlouhý Jindra to bodře a radostně kvitoval slovy: „Jé, děkume, pane Provazník, a to my si vezmeme a dáme pozor."

Ing. J. Provazník

KAKTUSY A KAKTUSÁŘI
Klub kaktusářů A. V. Friče 1962 - 1997

Každé kulaté výročí začíná kdesi v dávné minulosti a nejinak tomu je i u nás. Když hodnotíme třicet pět let práce Klubu kaktusářů Alberto Vojtěcha Friče v Novém Bydžově, musíme se vrátit o mnoho a mnoho roků zpět, zhruba půl tisíc let, kdy Kryštof Kolumbus podniká jednu z dalších objevných plaveb, tentokráte směrem západním, s cílem nalézt kratší cestu do Indie. Když po dlouhé době jedenasedmdesáti dnů přistává se svou galérou u neznámé pevniny, nachází zde novou rasu lidí, neznámá zvířata, rostliny a v té době vůbec neznámé — kaktusy.

Dnes bezpečně víme, že kaktusy pocházejí výhradně z amerického kontinentu. Jejich pravlast začíná nehostinnou Patagonií a končí na dalekém severu USA. Najdeme je v tropických pralesích brazilského Mato Grossa, na pampách Argentiny, přes rozsáhlé aridní oblasti Mexika, vysoko v pohořích And a Kordiler a všude tam, kde normální rostliny hynou pro nedostatek životodárné vody.

Člověk žijící v těchto oblastech se již dávno naučil využívat kaktusů ku svému prospěchu, od požívání jejich plodů v lidovém léčitelství, na výrobu tamější kořalky Tekily, ale i na stavbu jeho nuzného obydlí, či alespoň jeho pichlavého oplocení. Mimořádnou proslulost takto získaly lophophory, které se pro svůj halucinogenní účinek staly nepostradatelné pro domorodé Indiány při jejich náboženských slavnostech.

Většina lidí se dívá na tyto podivuhodné a zvláštní rostliny tak trochu s respektem. Něco na tom je. V našich krajích jsme zvyklí na naši přírodu, na náš les, naši louku s množstvím kvetoucích kopretin a pampelišek.

Na začátku druhé poloviny devatenáctého století podniká český botanik Benedikt Roezl svou první cestu za moře, aby zde studoval a posléze i dovezl orchideje, kaktusy a další rostliny s cílem získat další poznatky o flóře tohoto kontinentu.

Na počátku třicátých let našeho století jej následuje další Čech Vojtěch Frič, který studuje život domorodých Indiánů a v návaznosti i kaktusů. Své cesty mnohokráte opakuje a jeho zájem se soustřeďuje především na kaktusy. Tam přijímá druhé jméno Alberto.

Ve své době byl Alberto Vojtěch Frič uznávaným odborníkem a svou prací se význačně zasloužil o rozvoj českého, ale i evropského kaktusářství. Samozřejmě, že tyto vzdálené kraje navštívilo ve jménu vědy a poznání mnoho dalších cestovatelů.

V současné době ztrácejí kaktusy svůj hospodářský význam a využití a nastupuje zcela jiný a svým způsobem zajímavější zřetel — pěstitelsko sběratelský. Zde zájem o kaktusy začíná psát novou kapitolu, mající i přímý vztah k současnému Klubu kaktusářů A. V. Friče v Novém Bydžově.

Na počátku šedesátých let dozrává myšlenka soustředit všechny zájemce a kaktusáře do organizace, která by pomohla s výměnou zkušeností, semen, rostlin a všeho dalšího, co každý začínající kaktusář potřebuje. Kdekdo v této oblasti pokusničil a mnohý jenom ničil ke škodě věci.

Dne 6. prosince 1962 nepočetná skupina nadšenců zakládá Kroužek kaktusářů při tehdejší Osvětové besedě. Úměrně s rozvojem naší organizace stoupá každoročně i členská základna, blížící se číslu devadesát... Zanícených kaktusářů bylo málo a po opadnutí módní vlny naše řady počínají z nejrůznějších důvodů řídnout.

V roce 1968 se v Brně ustavuje Svaz českých kaktusářů, do kterého se začleňuje i naše organizace. Mnohé si slibujeme, ale skutečnost byla jiná. Na počátku roku 1967 přijímá naše organizace jméno nestora českého kaktusářství Alberto Vojtěcha Friče, zároveň je po něm pojmenována i jedna ulice našeho města — za restaurací Revír směrem k trati. Tímto vzdáváme svůj hold význačnému člověku a kaktusáři našeho století.

Od ledna 1968 jsme začleněni do ČZOS a náš život jde dál již v jiných podmínkách. Přišel podzim roku 1989, a jak předepisoval bonton té doby,

Pokračování na s. 16

Dokončení ze s. 15

vše se předělává, čemuž se nevyhnula ani naše organizace.

Od počátku roku 1990 jsme již Klub kaktusářů bez nadřízených orgánů s vyloženě poručnickým posláním, máme demokracii, vlastní Stanovy, právní subjektivitu, spoustu možností, ale ...

Každé výročí nás vede k ohlédnutí a zhodnocení let minulých a k výhledu do budoucnosti. Naše organizace nežije jenom pro potřebu svých členů, pro které pořádá množství přednášek dostupných odborníků, ale naše dobré výsledky prezentujeme i na veřejnosti prostřednictvím našich výstav, kterých bylo požehnaně. Od té vůbec první ve výkladech na náměstí (v současnosti prodejna Fy. Komárek), přes další a další v naší tehdejší klubovně (v současnosti bytovka na rohu Klicperovy a Revoluční ulice). Nezapomínáme ani na dlouhodobou spolupráci s ČSCH a na výstavy kaktusů ve fóliovém hangáru v jejich chovatelském areálu.

Po řadu let již vystavujeme v prostorách Základní školy v Klicperově ulici pod názvem HOBBY. Zde dáváme nahlédnout i do dalších oborů sběratelské a pěstební činnosti našich členů a spoluobčanů. A věřte, že se máme čím pochlubit. Jenom kdyby nebylo onoho nešťastného kdyby ...

Pro zpestření naší činnosti podnikáme cesty za poznáním do botanických zahrad, na výstavy našich kolegů, do soukromých sbírek doma i v zahraničí. V tehdejší NDR opakovaně navštěvujeme sbírky pánů Mathese, Schtancla, ale především Haudeho a velkopěstírnu LPG Jänkendorf. Jedeme na výstavu IGA Erfurt a navštěvujeme obrovské skleníky Fy. F. A. Haage, která úzce spolupracovala ve své době s naším A. V. Fričem. Nyní se již zaměřujeme na blízké okolí, kde získáváme poznatky o kaktusech,

Z jubilejní výstavy Klubu kaktusářů A. V. Friče — 1962—1997

citrusech a dalších, pro nás zajímavých rostlinách, které jsou předmětem našich zájmů.

Možná, že si někdo položí otázku: Proč to vlastně dělají? Odpovídám. Naše záliba vyplňuje volný čas, dává zapomenout na vypjaté situace současnosti, nutí nás přemýšlet a sebevzdělávat se, vážit si dobrých přátel a nejen to. Uplynulá léta v organizaci přinesla velmi dobré výsledky, ale i krásné chvíle strávené s přáteli u našich kaktusů. Bohužel nebyly jenom radostné události, mnohokráte jsme povstáním a chvilkou ticha uctili památku těch, kteří odešli z našich řad a od svých kaktusů.

Mnohé se za ta léta změnilo, jenom láska opravdových kaktusářů ke svým kaktusům zůstala. Kaktusářův rok má 365 dní, ale především nocí, kdy jedna mrazivá noc a naše nepozornost může udělat smutnou tečku za mnohaletým úsilím tohoto nákladného koníčka. Když říkám nákladného, myslím to doopravdy, pro nás jednotlivě a pro organizaci samozřejmě také. Naše přehlídky zájmové činnosti pořádané pod názvem HOBBY uskutečňujeme, aby se o nás vědělo, ale především, aby se nezapomnělo.

Uvedl jsem jenom několik střípků z přepestré mozaiky činnosti za pětatřicet let naší existence zde v Novém Bydžově, které jsem si jako poslední žijící člen zakládající skupiny dovolil připomenout.

Jindřich Kobr,
Klub kaktusářů
Alberto Vojtěcha Friče

ČESKÁ SPOŘITELNA studentům a jejich rodičům

S mimořádně výhodnou nabídkou určenou pro studenty a jejich rodiče přichází Česká spořitelna, a. s., která nabízí nové produkty SPOROJUNIOR a SPOROSTUDENT.

SPOROJUNIOR je sporožirový účet určený pro mládež od 15 do 19 let umožňující jejich rodičům optimálně řešit celou řadu situací spojených s finančním zabezpečením dětí. Mimoto učí SPOROJUNIOR své mladé majitele zodpovědně zacházet s peněžními prostředky i nástroji, které tento účet poskytuje, např. platební kartou. SPOROJUNIOR poskytuje zdarma řadu dalších služeb:

založení účtu,
první vydání platební karty,
správu a vedení účtu,
měsíční výpisy z účtu,
zřízení, změnu a zrušení trvalých příkazů.

Jednou ročně budou slosována čísla všech účtů SPOROJUNIOR, které byly založeny v době od 1. 11. roku předcházejícího do 31. 10. roku stávajícího. Při slosování bude taženo 10 čísel a na každé z nich připadne peněžní cena ve výši 250 000 Kč.

SPOROSTUDENT je sporožirový účet určený studentům řádného denního studia na tuzemské vysoké škole, kteří mají pobyt na území České republiky a dosáhli věku 18 let.

Zdarma jsou poskytovány služby:
správa a vedení účtu,
vydání platební karty VISA ELEKTRON pro výběr hotovosti ze spořitelních bankomatů a k bezhotovostním platbám,
zřízení, změna a zrušení trvalých příkazů,
otevření úvěru na účtu — limit 10 000 Kč.

Vždy k 31. 12. každého kalendářního roku po dobu vedení SPOROSTUDENTA připíše spořitelna na tento účet prémii ve výši 400 Kč.

Při absolvování vysoké školy s vyznamenáním připíše spořitelna na tento účet mimořádnou prémii ve výši 10 000 Kč.

Výše uvedené účty zakládají všechny úřadovny spořitelny, které vedou sporožirové účty, kde též obdržíte další informace.

Nabídka výhodného pojištění

ČS-Živnostenská pojišťovna a.s., pracoviště Hradec Králové, U Koruny 73, tel. 049/35691

Město Nový Bydžov má smluvní vztah s naší pojišťovnou. Z tohoto partnerství vyplývají výhody pro obyvatele zde žijící. **SLEVA 20 % na pojištění budov, SLEVA 20 % při pojištění domácnosti. Naše pojišťovna jako jedna z mála pojistí se slevou také Vaši stavbu!**

Pojištění domácnosti i nemovitosti patří bezesporu k základu finančního zabezpečení každého občana a rodiny. Téměř každý si tuto skutečnost uvědomuje. Všichni se snaží utratit co nejméně peněz za tento druh pojištění. Naše nabídka je zajímavá nejen po stránce finanční, ale také svou kvalitou. Je podstatné, že sjednáváme pojištění na novou hodnotu. Co to znamená? Představte si totální zničení domácnosti, např. požárem. Je-li Vaše domácnost pojištěna např. na 300 tisíc, pojišťovna Vám při totální škodě tuto částku vyplatí — nezapočítává se stáří Vašeho vybavení (amortizace).

V souvislosti s naší nabídkou Vás ještě chci upozornit na další možnosti zabezpečení členů rodiny:

— **pojištění odpovědnosti občanů za škody**, např. pojištění 1—5 zvířat;
— **pojištění odpovědnosti z výkonu povolání.**

Kapitálové životní pojištění je formou dlouhodobého spoření, spojeného se zajištěním rodinných příslušníků v případě úmrtí pojištěného. ČS-Živnostenská pojišťovna nabízí velmi zajímavý produkt:

Pojištění velmi vážných onemocnění. Zatímco u ostatních běžně nabízených druhů životních pojištění vyplácí pojišťovna pojistné plnění v případě úmrtí pojištěného nebo dožití konce sjednané doby, u tohoto typu je pojistné plnění vypláceno pojištěnému, který onemocněl některou z nejčastějších civilizačních chorob — **srdeční infarkt, rakovina, náhlá cévní příhoda, totální ledvinové selhání aj.** Význam tohoto typu životního pojištění spočívá v tom, že pomáhá lidem s těžkým zdravotním postižením zmírnit následky, které s sebou tento stav přináší.

Další zajímavou možností je zabezpečení dětí — **pojištění Junior.** Stále častější potřeba rodiny — čerpání úvěru, je také možné zajistit **pojištěním úvěru nebo půjčky pro případ smrti nebo vážného onemocnění dlužníka.** Doplňkově lze připojistit smrt úrazem, úraz, denní odškodné. Od letošního roku Vám pojistíme Vaše **motorové vozidlo** a také **cestu do zahraničí.** Nabízíme také **pojištění průmyslu a podnikatelů.**

Jak vidíte, naše nabídka je široká. Naši prodejci vycházejí z požadavků každého klienta a vždy se snaží pomoci při výběru vhodného pojištění. Proto pro Vaši potřebu uvádím v závěru této nabídky telefonické kontakty na prodejce ve Vašem regionu. Osobně můžete navštívit **pracoviště České spořitelny a.s. v Novém Bydžově, kde pracuje každé úterý od 8.30 do 12.00 p. Matějková. Stejnou pracovnici můžete zastihnout na Obecním úřadě v Chlumci nad Cidlinou, a to ve čtvrtek od 14.00 do 16.00.**

Na závěr našeho článku chci popřát Vám všem klidné Vánoce a mnoho úspěchů v osobním životě i v zaměstnání.

Stanislava Nopová,
vedoucí prodejce

Kontaktní telefony, volejte prosím ve večerních hodinách:

Sl. Jahodková Markéta	0603 451856
Sl. Papežová Lucie	0448-593 557
Paní Matějková Renata	0448-521 073

Agentura PREKOS
pro Vás připravila v NOVÉM BYDŽOVĚ seminář
ÚČETNÍ ZÁVĚRKA roku 1997
včetně aktuálních změn.

I. v JEDNODUCHÉM ÚČETNICTVÍ
Termín: 9. 2. 1998 od 14 hod.
Cena: 420,- Kč

II. v PODVOJNÉM ÚČETNICTVÍ
Termín: 10. 2. 1998 od 8 hod.
Cena: 630,- Kč

Místo konání seminářů: **Gymnázium Nový Bydžov**
Informace Vám rádi podáme na tel. 049/36977, 5532216.

Fa J. HONS
J. Hons & J. Nechutová

PRONAJME cca 50 m²
nebytových prostor
(tel., KK, WC, archiv)

vhodné jako kancelář nebo krejčovská dílna a pod.

Cena dohodou.

Bližší informace na tel. 23604.

TISKÁRNA V. & A. JANATA, s. r. o.
Čs. armády 8, 504 01 Nový Bydžov
vypisuje

konkurs

na místo

SAMOSTATNÉ ÚČETNÍ

Písemné přihlášky se stručným životopisem zašlete do 20. 1. 1998 na výše uvedenou adresu.
Obálku označte „KONKURS".

Restaurant MAX KRÁLÍKY
přijme pro svůj týdenní provoz
ČÍŠNÍKA, ČÍŠNICI
Nástup okamžitý!
Tel. 0448/521 100.

Hledá se podnájem
Nový Bydžov - okolí.
Svobodná, slušná.
Tel. 0448/521 100.

ELSE + TRANSLAT
tlumočení, překlady a jazyková výuka

překlady textů z / do: angličtiny
francouzštiny
italštiny
němčiny
polštiny
ruštiny
španělštiny
ukrajinštiny

Překlady lze na přání dle potřeby ověřit soudním razítkem.

jazykové kurzy anglického jazyka
německého jazyka

další služby: grafická úprava tiskovin
barevné skenování
manuály včetně tisku na klíč
přepisy, korektury

KONTAKTY:

ELSE 0448 / 521445 = faxmodem
0448 / 22963 = telefon a záznamník
ELSEànb.czcom.cz = E-MAIL

TRANSLAT 0448 / 520418 = telefon a fax

LÉČBU CELULITIDY
speciálním přístrojem
zahajuji na kožní ambulanci
OD 2. LEDNA 1998.
Bližší informace na tel. 23 130.

Ordinační hodiny
v době vánočních svátků
NA KOŽNÍ AMBULANCI
MUDr. Tatiany Koucké
30. 12. 97 7.30 – 17
2. 1. 98 7.30 – 15

Dovolujeme si Vám oznámit,
že od pondělí 17. listopadu 1997
vám nabízí své služby
NOVÁ
lékárna „U Marka"
v Novém Bydžově,
ulice Marka Bydžovského 1123
(vchod z Masarykova náměstí)
Tel. 0448/521 506.

KOMERČNÍ BANKA a. s.

EXPOZITURA
Nový Bydžov
Dukelská 1131
telefon: (0448) 520 354
fax: (0448) 22 750

Příjemné prožití vánočních svátků,
mnoho pracovních i životních úspěchů
v nadcházejícím roce Vám přeje
Komerční banka

PF 1998

PRACOVNÍCI EXPOZITURY KOMERČNÍ BANKY V NOVÉM BYDŽOVĚ
SE TĚŠÍ NA VAŠI NÁVŠTĚVU V ROCE 1998

SKLÁRNY BYDŽOV, a. s.

504 01 Nový Bydžov
CZECH REPUBLIC

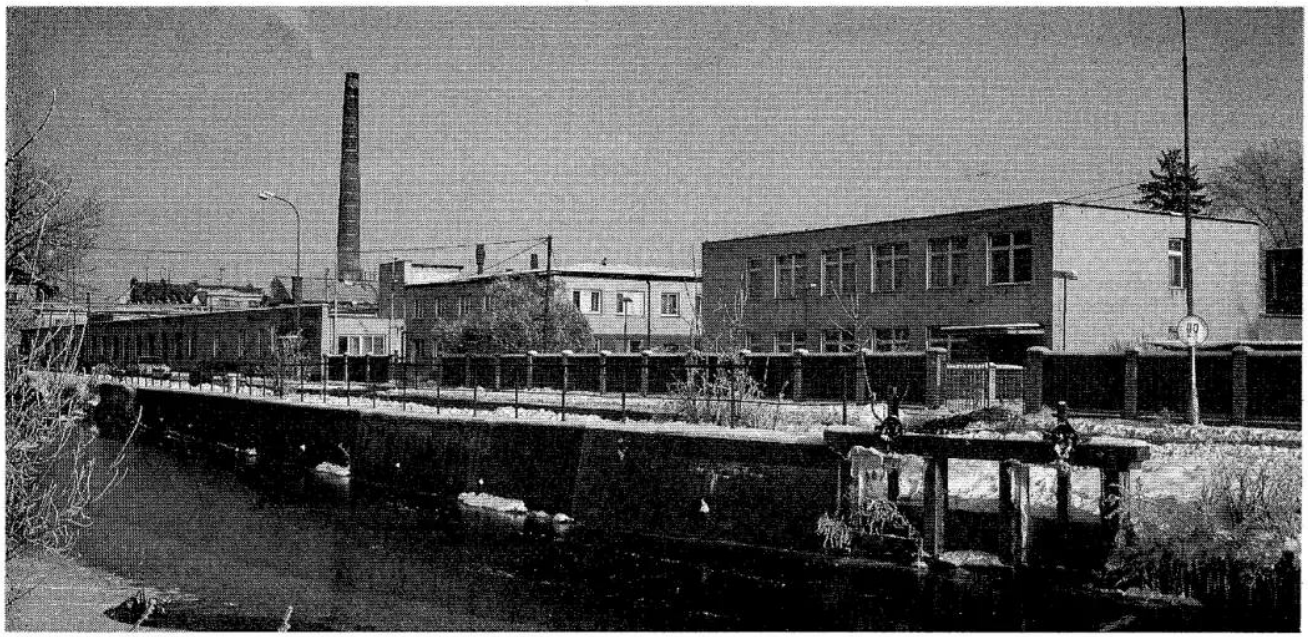
SKLÁRNY BYDŽOV, a. s.

patří k největším výrobcům svítidel a broušených lustrových ověsů v České republice. Bohatá tradice a vytříbenost kvalitní ruční práce získává poptávku ve všech zemích světa.

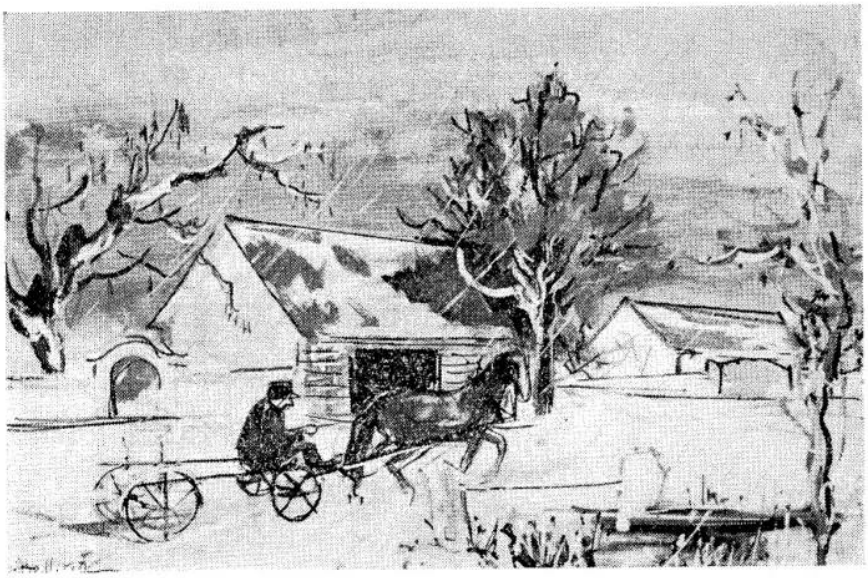

- Ověsová svítidla
- Broušené lustrové ověsy a dílce
- Lepené skleněné figurky
- Broušené skleněné lahve

Tel.: 0448/520 302

Fax: 0448/521 367

Vojtěch Sedláček — Zima v Javornici (kolem roku 1935) — obraz z muzejní expozice

PŘÍJEMNÉ A KLIDNÉ VÁNOCE
A HODNĚ ZDRAVÍ A ÚSPĚCHŮ
V NOVÉM ROCE PŘEJE VŠEM
ČTENÁŘŮM

REDAKCE

Naši matriky

NAROZENÍ

15. 9. **Dominika Mertová,**
Nový Bydžov, Merendní 1876
17. 9. **Veronika Udatná,**
Nový Bydžov, Dukelská 1043
8. 10. **Lukáš Macák,**
Nový Bydžov, K. V. Raise 193
15. 10. **Filip Štejnar,**
Nový Bydžov, Julia Fučíka 768
17. 10. **Adam Kučera,**
Nový Bydžov, U památníku 1202
17. 10. **Oldřich Šindler,**
N. Bydžov, Dr. M. Horákové 1556
20. 10. **Vendula Makovská,**
Nový Bydžov, Petra Bezruče 527
2. 11. **Zuzana Drábková,**
Nový Bydžov, Čsl. armády 134
4. 11. **Daniel Krpata,**
Nový Bydžov, Jablonského 521
13. 11. **Jan Sedláček,**
Nový Bydžov, Dr. J. Ezopa 1804
23. 11. **Michal Řeháček,**
Nový Bydžov, č. Chudonice,
Na pískách 12
23. 11. **Tereza Čtvrtečková,**
Nový Bydžov, Tovární 1358

SŇATKY

6. 9. **Jiří Očenášek,**
Králíky 55
Petra Rajmanová,
Nový Bydžov, Na svépomoci 185
20. 9. **Petr Ornst,**
Nový Bydžov, Třebízského 940
Kamila Heblíková,
Chlumec n. Cidlinou 153/IV.
20. 9. **Martin Ševčík,**
Nový Bydžov, B. Smetany 1146
Martina Zavoralová,
Nový Bydžov, B. Smetany 1146
20. 9. **Roman Kunt,**
Nevratice 93
Marcela Bartošová,
Nový Bydžov, I. Herrmanna 354
26. 9. **Miroslav Zámečník,**
Praha 4, Pavlíkova 604/10
Jana Pacovová,
Nový Bydžov, Družstevní 170
3. 10. **Vladimír Hercík,**
Nový Bydžov, Sportovní 413
Evgeniya Matvienko,
Sverdlovst, Ukrajina
4. 10. **Radek Kanaval,**
Praha 3, Žižkov, 586/99
Martina Kebortová,
Nový Bydžov, Karla IV. 205
10. 10. **Jaroslav Čabla,**
N. B,. Dr. M. Horákové 1561
Hana Drábková,
N. B,. Dr. M. Horákové 1561
18. 10. **Zbyněk Chlíbek,**
N. B., Chudonice, 1. máje 71
Matylda Házová,
Nový Bydžov, J. Žižky 673
18. 10. **Aleš Vávra,**
Vinary 108
Martina Gondeková,
Nový Bydžov, Na Šarlejích 81
25. 10. **Antonín Křídlo,**
Hradec Králové, Sádovská 1089
Johanna Vlášková,
Nový Bydžov, ČSA 1555
8. 11. **Štěpán Rind,**
Nový Bydžov, Dukelská
Ludmila Šťastná,
Jaroměř 845
15. 11. **Miroslav Midloch,**
Nový Bydžov, Zábědov 55
Petra Holečková,
Nový Bydžov, Zábědov 55
22. 11. **Stanislav Vlach,**
Nechanice, Palackého 258
Šárka Dubnová,
Nový Bydžov, Bratří Mádlů 199
22. 11. **Pharm. Dr. Mario Čeladník,**
HK, Jungmannova 1390
Mgr. Gabriela Lišková,
Nový Bydžov, Tylova 377

ZLATÉ SVATBY

11. 10. 1997
OLDŘICH A MARIE KREJČOVI
Nový Bydžov, Chudonice 78
18. 10. 1997
JOSEF A VĚRA VÁŇOVI
Nový Bydžov, Chudonice 177
28. 10. 1997
VÁCLAV A MARIE KAREŠOVI
Nový Bydžov, Dr. K. Englera 406

ÚMRTÍ

30. 9. **Rudolf Louda,** 71 let
Nový Bydžov, Na Šarlejích 94
2. 10. **Jiřina Trnková,** 74 let
N. Bydžov, č. Stará Skřeněř 17
6. 10. **Anna Ondráčková,** 83 let
Nový Bydžov, Karla IV. 210
8. 10. **Jaroslav Ježek,** 73 let
Nový Bydžov, U jatek 882
9. 10. **Františka Tomášková,** 88 let
N. Bydžov, č. Stará Skřeněř 58
17. 10. **Vladislav Brett,** 69 let
Nový Bydžov, Julia Fučíka 903
17. 10. **Anna Janďurová,** 70 let
Nový Bydžov, č. Zábědov 49
23. 10. **Marie Šírová,** 90 let
Nový Bydžov, Revoluční 682
14. 11. **Jaroslav Pořízek,** 70 let
N. Bydžov, č. Nová Skřeněř 6
24. 11. **Blanka Kvačková,** 67 let
Nový Bydžov, Jana Žižky 678

NOVOBYDŽOVSKÝ ZPRAVODAJ
Vydává Městský úřad v Novém Bydžově pravidelně jednou za dva měsíce. Odpovědný redaktor Jaroslav Prokop.
Adresa redakce: Městský úřad, 504 01 Nový Bydžov, tel. **520 310.**
Povoleno OK ONV v Hradci Králové pod čj. 2/88. Tiskne V. & A. Janata, s.r.o., Nový Bydžov. Náklad 1000 výtisků. Mimobydžovským zájemcům zasíláme časopis poštou.
Cena dvojčísla 12 Kč.
Uzávěrka příštího čísla 6. února 1998.